Влада - Радам !

Голос України

Газета Верховної Ради України

№ 103 (603) ♦ П'ятниця, 4 червня 1993 року ♦ Ціна 15 крб.

ХТО ГРАБУЄ НАШУ КОМОРУ? НЕВЖЕ КАМОРРА?!

Парламентська хроніка

ДЕПУТАТИ ПРОТИ ЗЛОЧИННОСТІ

Ранкове засідання 3 червня

Цікава ситуація склалася на сесії при обговоренні проблем, зв'язаних з боротьбою з організованою злочинністю. Депутатам були роздані два проекти Закону. Авторами одного був наш уряд, другого — тимчасова комісія по боротьбі з організованою злочинністю, корупцією і хабарництвом. Причому другий проект був значно «крутішим», радикальнішим, ніж перший. Депутати рішуче підтримали саме цей, бойовий план боротьби із корупцією, або як це прийнято говорити серед людей, мафіозними структурами.

(Закінчення на 2-й стор.)

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Десять рядків з листа

Хто б міг подумати, що приватизація і комерціалізація дадуть зелене світло... сучасним грабіжникам і спекулянтам, які стануть мільйонерами. А чесних громадян пограбовано, збереження на ощадкнижках і в облігаціях позики 1982 року повністю знецінено.

Іван ДУМНИЧ,
вчитель-пенсіонер.
Ганичі
Закарпатської області.

Читайте в номері

Продиктовано в номер

Поговоримо відверто

Для підготовки зустрічі російського та українського Президентів, під час якої планується обговорити ситуацію довкола Чорноморського флоту, сьогодні до Києва прибуває міністр закордонних справ Російської Федерації Андрій Козирєв.

Він зустрінеться з главою українського зовнішньополітичного відомства Анатолієм Зленком, а також матиме зустріч з Президентом України Леонідом Кравчуком. Після переговорів російської та української делегації у розширеному складі Анатолій Зленко та Андрій Козирєв відлетять до Севастополя. Ввечері обидва міністри повернуться до столиці України, де закінчать переговори.

Розлучення по-армійськи

Відповідно до намічених строків цими днями завершено розподіл між Україною і Росією 98-ї Болградської повітряно-десантної дивізії. До Росії відправлено 17 ешелонів і транспортних літаків з бойовою технікою та особовим складом. Бойову техніку та майно дивізії поділили порівну. На базі споруд й майна, що залишилися за Україною, створюється перша у Збройних Силах України аеромобільна дивізія. 5-го червня її особовий склад присягне на вірність державі.

20 тисяч купонів, або 6 доларів на місяць, — красна ціна інтелекту

Пленум ЦК профспілок працівників АН України, який відбувся в Києві, розглянув питання соціально- економічного захисту вчених та інженерно-технічних кадрів академічних наукових установ. У першому кварталі цього року середньомісячна платня працівників Академії наук становила 20212 купонів, а на дослідно- виробничих підприємствах зокрема — 15600. Ці мізерні цифри оцінки інтелекту — лише штрих до тієї кризової ситуації, в якій перебувають учені України, відзначалось у виступах. Саме тому пленум виробив ряд звернень до Президента, Кабінету міністрів, Верховної Ради України.

Страйк оголосили... автомобілі

Колектив кіровоградського заводу «Гідросила» утримався від страйку, який обіцяв провести наприкінці травня (Див. «ГУ» від 8.05 ц. р.). Зате жоден автомобіль, що знаходився на відкритому майданчику автоцеху, не зміг працювати. Оскільки зник бензин, а натомість у баках з'явилася вода. Що це? Політична акція чи економічна диверсія — розбираються компетентні органи разом з адміністрацією.

Відпочиваємо на останні. На Канарах

На одному з островів Канарського архіпелагу відпочивають нині одесити. Це Чорноморське морське пароплавство, придбавши тут ділянку землі площею 17 тисяч квадратних метрів, відкрило затишне курортне містечко на півсотні комфортабельних котеджів.

Шановні читачі!

Преса України в скрутному становищі. Не вистачає паперу, не вистачає й коштів на папір, оплату послуг зв'язківців, видавництв. Важкі умови, які склалися для преси, повною мірою стосуються і «Голосу України».

За нинішніми цінами річна передплата на нашу газету має бути 6 тисяч крб.

І все ж ми не хочемо оголошувати нову передплату на друге півріччя. А пропонуємо інший варіант. Наші нинішні передплатники, які обрали «Голос України» на весь 1993 рік, мають доплатити у своїх поштових відділеннях по 1000 карбованців і це гарантує їм отримання газети протягом другого півріччя. (Аби не виникало непорозумінь, плутанини у поштових відділеннях, нагадуємо для них, що ця інформація надходила (для Києва) за № 49-04-3845 від 23.04.93р., (для республіки) за № 1760 від 26.04.93 р.). А нові передплатники мають оформляти собі доставку газети за цінами: на півроку — 3 тисячі карбованців, на квартал — 1500 карбованців, на місяць — 500 карбованців. І доплата 1000 крб., і нова передплата на II півріччя приймаються до 12 червня усіма відділеннями зв'язку України.

Нагадуємо індекс. Видання українською мовою — 60955, російською — 60997.

ЗАТИШШЯ БУЛО НЕДОВГЕ

Порушено перемир'я в усій зоні грузино-абхазького конфлікту. За деякими даними, абхазькі формування обстрілюють з мінометів і гранатометів грузинські позиції біля річки Гуміста. Бойові дії тривають і в Очамчирському районі. Грузинське військове командування в Сухумі заявило про припинення постачання гуманітарної допомоги до Ткварчелі. Причина — порушення абхазькою стороною перемир'я та встановленої квоти вивезення біженців.

Парламентська хроніка

КРИЗУ ВЛАДИ... ВІДХИЛИЛИ

Денне і вечірнє засідання 2 червня

На початку засідання депутати проголосували за припинення подальшого обговорення можливого розподілу повноважень між структурами влади. А голосувати за запропоновані варіанти вирішили поіменно.

У виступах з процедурних питань не було єдності щодо черговості голосування пропозицій. Одні вважали, що перш ніж надавати урядові надзвичайні повноваження, треба визначити, чи очолюватиме його Президент країни, інші — навпаки.

Головуючий І. Плющ, підтримуючи думку Прем'єра Л. Кучми поставив на голосування спочатку внесення змін до Конституції про очолення Кабінету міністрів Президентом. Однак депутати відхилили ці зміни. Вважаючи, що не всі зрозуміли, про що йдеться, І. Плющ запропонував проголосувати повторно. Та зміни знову «не пройшли».

Проголосували депутати і проти проекту Закону про надання урядові повноважень протягом року видавати з окремих питань декрети у сфері законодавчого регулювання. Не був прийнятий і запропонований Президентом України Закон «Про структуру державної виконавчої влади».

Отже, парламентарії не підтримали жодну з пропозицій щодо виходу з кризи влади.

Ситуацію прокоментував І. Плющ. Він констатував, що надзвичайних повноважень, делегованих від Президента і Верховної Ради, уряд більше не має. В країні діє Конституція, і за Президентом залишається право видавати укази з неврегульованих питань. Тож хоча й говорять про якнайшвидше прийняття закону про Кабінет міністрів, ніякої кризи влади в Україні немає.

Ці слова викликали неабияке пожвавлення в залі засідань, і невдовзі він спорожнів трохи не наполовину, так само, як і ложі для гостей та преси. Найдисциплінованішими виявилися урядовці, проте і їхні лави не встояли.

Втім, перш ніж головуючий, посилаючись на настрій депутатів, оголосив перерву, вони встигли прийняти постанову Верховної Ради «Про соціально-економічне і політичне становище в Україні і шляхи виходу з кризи».

На вечірньому засіданні були винесені на обговорення два альтернативні проекти закону про боротьбу з організованою злочинністю. Перший представляв заступник міністра внутрішніх справ О. Іщенко, другий — депутат Г. Демидов. Ці проекти відрізняються не лише назвами, а й концептуальними підходами, оскільки по-різному визначають поняття організованої злочинності. У МВС вважають, що це — соціальне явище, автори альтернативного законопроекту наполягають, що це — політична проблема.

Обговорення законопроектів перенесено на наступне засідання.

Олексій БРЕУС.

ДЕПУТАТИ ПРОТИ ЗЛОЧИННОСТІ

(Закінчення.
Початок на 1-й стор.).

Для ілюстрації наведемо частину виступу народного депутата Б. Ребрика.

— Склалася велика підпільна кредитно-фінансова система, — сказав він, — що оперує мільярдами доларів, яка не тільки не сплачує податків, а ще й диктує державі свою політику щодо іноземної валюти. Процес антинародної приватизації у сфері фінансів проходить набагато швидше, ніж у промисловості, у сільському господарстві.

Їх роль у дискредитації законної влади, кримінальної приватизації, корупції, інфляції, падінні духовних цінностей колосальна. Це від цих структур виходить оте примітивне: хотіли самостійної України, от і одержуйте. І боротьба з ними є святою справою і нашим обов'язком.

У таких умовах ні про які державні реформи не може бути і мови. Треба негайно провести докорінну реорганізацію урядових структур, і в першу чергу спецслужб: СБУ і МВС.

При Президентові повинна діяти рада національної безпеки. Його служби і Секретаріат повинні проводити роботу з аналізу ситуації, тенденцій розвитку Української держави у всіх аспектах.

Доцільно вивести відповідні підрозділи з СБУ та МВС і створити національне бюро розслідувань, це зроблено в нормальних процвітаючих країнах. Саме цей орган повинен сконцентрувати всі можливості держави у боротьбі з мафією та організованою злочинністю.

Також необхідно створити податкову поліцію, яка разом з іншими правоохоронними органами поведе рішучу боротьбу з фінансовими махінаціями у сфері банків, інвестиційних і кооперативних фондів і асоціацій, комітет захисту конституційного устрою, який діяв би під наглядом прокуратури і був би відповідальний перед парламентом.

Головною його функцією має бути боротьба з правим і лівим екстремізмом, а також контроль за виконанням усіма громадянами України своїх конституційних обов'язків і захист конституційних прав громадян.

Такою ж гостротою і прагненням будь-що покінчити з діяльністю мафіозних елементів в Україні були позначені виступи практично кожного, хто виходив на трибуну, — В. Степенка, В. Слесаренка, В. Яцуби, М. Церта та багатьох інших. Та й голосування чітко визначило бойовитість депутатського корпусу: якщо перший урядовий проект був провалений, то другий набрав конституційну більшість голосів — понад 300.

Анатолій КРАСЛЯНСЬКИЙ.

ЗА ПОГЛИБЛЕННЯ СПІВПРАЦІ

Як уже повідомлялося, 1 червня Голова Палати депутатів Чеської Республіки Мілан Угде, який очолював делегацію її Парламенту в Україні, виступив на пленарному засіданні Верховної Ради. Пропонуємо цей виступ нашим читачам.

Шановний пане Голово Верховної Ради України!

Шановні пані депутатки, шановні депутати, дорогі друзі!

Я щасливий, що маю честь привітати Ваше засідання й усіх Вас від імені членів Палати депутатів Парламенту Чеської Республіки й усіх чеських громадян. Якщо я не помиляюся, чеська мова на цьому зібранні звучить вперше з часу виникнення нашої нової держави, за швидке й дружнє визнання якої я сердечно дякую Вашому Урядові.

Українці і чехи зазнали багато страждань. Страждання обох наших народів подібні, як і подібні (якщо не однакові) причини, що їх викликали. Але не будемо про це багато говорити. Я можу уявити собі, яке велике задоволення і яку велику радість Ви, безперечно, відчуваєте, коли можете самі вирішувати свої справи і говорити про них своєю прекрасною українською мовою, яка така близька до мови нашої.

Багато років тому, коли я був студентом і вивчав слов'янські мови, до рук мені потрапили вірші Вашого великого поета Тараса Шевченка. Це був гнівний протест проти утисків народу і глибока віра у те, що це гноблення минеться і прийде свобода. У той час я погано розумів ці вірші, а викладачі не сміли чи не вміли їх розтлумачити. Тільки в останні роки в ці хвилини я зрозумів, що це означає, коли слово стає плоттю.

Страждання у нас колись були спільні, а тепер маємо спільну мету — вибудувати вільне демократичне суспільство, за яке висловилася більшість наших громадян; на цьому шляху нас підстерігають труднощі. До минулого року в нас були спільні кордони, і з того часу, як вони опинилися в руках суверенної України, це були хороші сусідські кордони. Але навіть якщо сьогодні ми не є безпосередніми сусідами, ми все одно лишаємося близькими, розуміємо одне одного і без перекладача — і не тільки тоді, коли йдеться про мову; це стосується і думок, і почуттів.

Ми з радістю привітали б поглиблення співпраці з Вами — і в політичній, і в господарській, і в культурній сферах, з радістю допомогли б у підготовці й підписанні Договору про дружбу й співробітництво, обмінялися досвідом, забезпечили взаємне інформування наших депутатів, одне слово, ми із задоволенням трудилися б для чесько-українського зближення.

Нехай оживуть дороги з Праги до Києва, і з Києва до Праги, хай наші люди краще пізнають одне одного, нехай поглиблюються наші зв'язки.

Наш візит є третім офіційним закордонним візитом — після Варшави і Відня Київ став третім містом, яке ми відвідали. У казках число «три» є часто магічним і щасливим числом. Ми віримо, що так буде і насправді.

Шановний пане Голово Верховної Ради України, шановні депутати, дорогі українські друзі, бажаємо Вам усього найкращого! Усього найкращого Україні! Нехай вам щастить!

Офіційно

ПАРТНЕРСТВУ — НОВИЙ ЩАБЕЛЬ

Між українським і чеським народами існують традиційно дружні зв'язки, розвиткові яких потрібно надати новий імпульс, заявив Президент України Л. Кравчук 2 червня під час зустрічі з делегацією Парламенту Чеської Республіки.

Україна однією з перших визнала незалежність Чеської Республіки, нагадав Л. Кравчук. Тим самим вона показала своє прагнення будувати двосторонні відносини на рівноправній і взаємовигідній основі. Сьогодні, сказав глава Української держави, настав час якнайшвидше розробити і підписати документи, які створили б правову базу для українсько-чеських взаємин. Керівник делегації М. Угде в свою чергу заявив, що наші зв'язки справді треба піднести на новий щабель, який відповідає інтересам двох незалежних держав.

Конкретним питанням економічного співробітництва була присвячена зустріч членів делегації з віце-прем'єр-міністром України В. Пинзеником. Сторони, зокрема, обговорили проблему взаєморозрахунків, а також підтримали ідею створити робочі групи на урядовому рівні для координації розвитку торгово-економічних зв'язків.

У ході візиту чеські парламентарії також зустрілися з міністром закордонних справ А. Зленком, міністром оборони К. Морозовим, представниками політичних партій України. Гості дали прес-конференцію за підсумками перебування в Києві. На ній глава делегації М. Угде заявив, що візит став поді[illegible]ка безперечно сприятиме [illegible]ленню двох народів. М. Угде і члени делегації відповіли на запитання українських та іноземних журналістів.

Учора делегація парламенту Чеської Республіки відбула до Праги.

ПОЗИЦІЇ УЗГОДЖЕНО

Учора в Києві Голова Верховної Ради України Іван Плющ прийняв Надзвичайного і Повноважного Посла Фінляндської Республіки Еріка Ульфстедта на його прохання. Під час зустрічі відбувся обмін думками про подальший розвиток взаємовигідного співробітництва двох держав, а також з актуальних проблем міжнародного становища.

ВРУЧЕНО ВІРЧІ ГРАМОТИ

Учора в Маріїнському палаці Надзвичайний і Повноважний Посол Республіки Ісландія в Україні (за сумісництвом) Олафур Егідссон і Надзвичайний і Повноважний Посол Нової Зеландії в Україні (за сумісництвом) Джеральд Реджинальд Макгі вручили вірчі грамоти Президентові України Ле[illegible] Кравчуку.

Після урочистої церемонії Леонід Кравчук мав з кожним послом окрему бесіду, під час яких обговорювалися питання розвитку взаємовигідних відносин України з Ісландією та Новою Зеландією.

В'ЇЗД ДО СЕВАСТОПОЛЯ ПІД КОНТРОЛЕМ

Кабінет Міністрів визначив порядок контрольованого в'їзду до Севастополя.

Встановлено, що з 1 липня поточного року в'їзд до Севастополя громадян України здійснюється за документами, що посвідчують їх особу, і перепустками, що видаються органами внутрішніх справ за місцем їх постійного проживання. Виняток становлять жителі приміських населених пунктів, які можуть в'їжджати у місто, відвідувати підприємства, установи, організації, навчальні, медичні та інші заклади, розміщені у межах території міста, за документами, що посвідчують їх особу і проживання у даній місцевості. Перелік таких місцевостей визначається Севастопольською міськдержадміністрацією. Для іноземних громадян — за національними паспортами або документами, що їх замінюють, з візою для перебування в Україні та за перепустками, які видаються дипломатичними і консульськими установами України за кордоном, якщо інше не передбачено міжнародним договором України, або управлінням внутрішніх справ Республіки Крим, областей, міст Києва і Севастополя.

Заходження українських та іноземних невійськових суден у пункт пропуску через державний кордон України у Севастопольському морському рибному порту управління «Південтрансзбут» здійснюється відповідно до міжнародних правил і чинного законодавства України. Заходження іноземних невійськових суден в акваторію державного підприємства «Севастопольський [illegible]рський завод ім. С. Орджонікідзе» здійснюється через пункт пропуску через державний кордон України у Севастопольському морському рибному порту управління «Південтрансзбут» за умови забезпечення на території підприємства відповідного режиму, що визначається його дирекцією за погодженням з Севастопольською міськдержадміністрацією і Держкомітетом у справах охорони державного кордону України.

Порядок видачі перепусток громадянам для в'їзду до міста, виходу членів екіпажів українських та іноземних невійськових суден за межі пункту пропуску через держкордон України у Севастопольському морському рибному порту управління «Південтрансзбут», а також членів екіпажів суден, що перебувають на державному підприємстві «Севастопольський морський завод ім. С. Орджонікідзе», визначається Севастопольською міськдержадміністрацією за погодженням з Радою Міністрів Республіки Крим, Міністерством внутрішніх справ, Міністерством оборони, Міністерством закордонних справ, Державним комітетом у справах охорони державного кордону України і Службою безпеки.

Ради сьогодні і завтра

СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ З ТОЧКИ ЗОРУ:

ВЛАДИ

Навіть після попередньої домовленості зустрітися з першим заступником голови виконкому Чернігівської міської Ради О.Білоусовим у визначений час не вдалося. Нарікати і ображатися було ні на кого. Співробітниця апарату щиро зізналася: «До нього не протовпишся! Я вчора залишилася на роботі до двадцятої години, щоб нарешті зайти в кабінет і вирішити своє питання». Як з'ясував пізніше, в основному у приймальні очікують не вчорашні типові прохачі квартир. Тепер люди найчастіше звертаються до влади по матеріальну допомогу, землю і т.ін. Тема соціального захисту і стала предметом нашої розмови.

— Олегу Олександровичу, недавно два заступники голови міськради пішли на високі посади в комерційні структури. Квітнева сесія, не прийнявши першочергові заходи щодо виходу з кризи, все-таки разом з тим досить відчутно підвищила зарплату працівникам міськвиконкому. Складається враження, що апарат Ради і виконкому насамперед серйозно взявся за власний соціальний захист...

— Від нас пішли не тільки два професіонали-заступники, а й чимало здібних фахівців. Їх зрозуміти не важко: робота у міськраді — не мед, часом виснажлива, без вихідних. Тим часом зарплата в апараті — як кіт наплакав, на рівні техпрацівниць наших головних промислових підприємств. Кого загітуєш до неї? Хіба що ледаря. Від нього ж і відповідна робота. Причому на шкоду всьому місту, соціальному захисту людей також. На голому ентузіазмі нічого не вдієш. Тому значне підвищення у квітні нам заробітку я не вважаю за гріх. Міськрада передусім зможе нарешті заповнити вакансії професіоналами, не будуть сидіти на валізах й інші фахівці, від яких великою мірою залежить належне функціонування усіх ланок і систем забезпечення міста.

— У звіті виконкому про соціальний захист чернігівців на 15-й сесії наведені промовисті дані: скажімо, торік при всіх фінансових труднощах у Чернігові збудовано понад 3000 квартир, введено в дію кілька поліклінік, інші об'єкти. Але ж усього цього досягнуто, як на мене, скоріше завдяки зусиллям обладміністрації, потужностям обласних будівельних організацій, підприємств. А от яка частка у соціальному захисті городян саме міськради, її виконкому?

— Я згоден з вами: фінансування, фондове забезпечення продовольством у нас йде згори донизу. Однак від Ради теж залежить багато. Зокрема, плануємо цього року здати для людей ще більше житла. Це за значно менших бюджетних асигнувань! Секрет простий — міськвиконком координуватиме зосередження власних коштів підприємств, організацій, фірм на реалізацію будівельних програм. Наголос саме на вирішення соціальних проблем робитимемо не випадково. Нам, скажімо, вдалося забезпечити безплатне харчування учнів 1 - 4 класів у 32 школах міста. Решта школярів оплачує лише 50 відсотків вартості обідів. А це, погодьтеся, реальна допомога, по суті, кожній родині.

Ще на початку року міськвиконком розглянув і затвердив програму соціального захисту малоімущих верств населення міста. За нею й працюємо. Так, за талонами міськради безплатно обідають в їдальні «Українські страви» 100 пенсіонерів. Щомісяця міська Рада подає 200 громадянам матеріальну допомогу.

Сьогодні благодійні справи роблять практично всі підприємства, фірми, банки. Але часто-густо трапляється таке: громадська організація чи фонд, дбаючи про своїх членів, намагається отримати якнайбільше згаданих коштів від бізнесменів, директорів заводів, і виходить, що одним — усе, іншим — нічого. Ось тому міськвиконком заснував міський фонд захисту малоімущих. Він покликаний всі оті двовідсоткові кошти, які не оподатковуються і використовуються підприємцями для благодійності, зібрати, об'єднати і, отже, найбільш ефективно використати. А це десь 160 мільйонів карбованців. Поки що, на жаль, не всі нас підтримують у цьому починанні. Але, думаю, що незабаром фонд запрацює на повну силу.

— І останнє запитання. Сьогодні громадяни незадоволені діяльністю як виконавчих структур, так і депутатів усіх рівнів, які, на думку більшості, нездатні поліпшити життя людей. Здається, простий вихід — перевибори? Чи маєте іншу думку?

— Ситуація справді вимагає якісних змін. Будь-які практичні питання не можна розв'язувати на мітингах. Але, змушений констатувати, сесії у нас постійно збочують у цьому напрямі. Дорогоцінний час витрачається не по-діловому. Депутатів потрібно значно менше, вони повинні бути професіоналами, компетентними людьми, а не самовдоволеними дилетантами, для яких трибуна — засіб задоволення власних амбіцій. Ради, крім того,— нестабільний орган влади. Я працюю у міськраді шість років. І ось за цей час — уже п'ятий голова міськради. На користь місту, ясна річ, це не йде. Виконавча влада на місцях великою мірою програє від того, що не має права запроваджувати територіальні податки. Ми знаємо краще, ніж у Києві, можливості наших підприємств, комерційних структур. А тому за рахунок узаконених незначних стягнень з них місто могло б, наприклад, з користю для всіх городян розв'язати проблеми фінансування транспорту, будівництво моста тощо.

ГРОМАДЯН

Микола ОБИТОЦЬКИЙ, робітник заводу карданних валів:

— Мені така Рада, як наша, не потрібна. По кілька днів не можуть зібратися! От убийте мене — не знаю, за кого голосував. Було кілька незнайомих прізвищ — залишив одне. На заводі у нас є депутати Гулякін, Ульченко, Шеремок, Баранов. Я цікавлюся їх роботою, але щось не пам'ятаю, щоб вони з якогось приводу радилися з робітниками. Чиї інтереси вони виражають? Бог його зна. Депутатська група «Чернігів» теж щось примовкла. Обрали ось нового мера Косих. Не чув про нього нічого, не знаю, чим він знаменитий. А в таке крісло треба ж лідера!

Микола ЛУК'ЯНЕНКО, голова клубу «Промінь»:

— На 15-й сесії мені дозволили виступити, і я запропонував до рішення записати пункт: «Зобов'язати виконком міськради опублікувати в газеті список осіб, що одержали ділянки під забудову в місті». Потім звернувся до демократів групи «Чернігів» і просив їх підтримати, щоб це положення увійшло до резолюції. Промовчали! Тоді звертаюся до колишніх партократів, якраз стояла їх групка на чолі з соціалістом Демшевським. А він мені каже: «Чим більше будують, тим краще». Я нічого не маю проти. Тільки чому серед тих, хто отримав ділянки, в основному керівна номенклатура?

Олександр ВЕЛІГОДСЬКИЙ, керівник гуртка різьбярів:

— Я на свою зарплату — 11 тисяч — не надіюсь. Дружина безробітна. Дочка Лариса курси перукарів закінчила, а працювати ніде. Як вижити? Якби не село... На вихідні — до мами, на город. Він тільки порятує та базар. Дружина набере макаронів — та в Гомель. А що поробиш? Якось же жити треба. Повний поїзд отаких злидарів. По 20 пляшок горілки везуть, пива. Спродались у Гомелі швидко, бо там чогось продукти стали дорожчі. Поміняли «зайчики» на рублі, а в Чернігові рублі на купони — і є зарплата. «Се ля ві».

Таісія ШИКЛО, ветеран війни:

— Було, було, кажуть, а тепер нема. А я Кравчуку «спасибі» скажу за пенсію ветеранам — дають ось мені на руки 16 тисяч. На роботі ж, де працювала 42 роки, дівчата отримують удвічі менше... Така політика влади правильна і справедлива: старалася людина, чесно виконувала обов'язки, то й старість її повинна бути забезпечена. Я задоволена, що держава належно оцінила мій багаторічний труд, працю мого чоловіка, теж ветерана війни. Ми тепер не сидимо на шиї дітей, а можемо й самі їм посильно допомогти.

Тамара ЖОЛДАК, дружина Героя Радянського Союзу:

— Живемо з сином, — інвалідом першої групи, у домі, що ремонтують, Толстого,106. Перший поверх відселили, а нас — ні. Бо на інших чотирьох поверхах живуть деякі самотні в дво-трикімнатних квартирах, бояться втратити площу. Через них всі страждають! А може, й нікуди нас відселяти. Стіни ветхі, штукатурка одсипається, іржаві труби течуть. А ремонту цьому вже кілька років кінця-краю не видно. Я як диспетчер у будинку — до мене біжать: воду прорвало, каналізацію забило! Дзвоню. Викликаю аварійку. А користі-то з того. Нерви не витримують.

Параска КАЛЮЖНА, колгоспниця:

— Рішенням міськвиконкому № 89 від 31 березня 1992 року кооперативному об'єднанню «Чернігів» виділили на моєму городі ділянку для будівництва житлового кількаповерхового будинку. Отак познущалися з дружини інваліда першої групи Вітчизняної війни! Оце рік я судилася — в райсуді, облсуді. Повернули мені землю. І зробили ще краще — у матері з трьома дітками врізали, інших сусідів. А начальник будівельників сказав: «А по твоєму, бабко, городу, буде дорога. Бо через город ваш не перелетиш».

Записав у Чернігові
Сергій ПАВЛЕНКО

КОМУ ПОТРІБНІ ВИБОРИ?

ГОЛОВНОЮ ознакою демократичної держави є легітимність її влади. Вибори ж є центральним чинником, що забезпечує легітимність. За умов демократії влада грунтується винятково на згоді тих, ким вона керує. Головним механізмом перетворення цієї згоди у владні інституції є вільні і справедливі вибори.

Україна поновила свою державність 24 серпня 1991 року. В особі власних, вищих на той час, владних структур вона задекларувала будівництво відкритого демократичного суспільства. Проте, від дня проголошення незалежності й понині, в Україні не проводили загальних виборів вищого представницького органу влади. Само це є негативним свідченням щодо легітимності законодавчої влади. Посилання на вибори 1990 року не є достатньо аргументованими, оскільки Українська РСР як складова частина СРСР формувала, по-перше, не вищу державну законодавчу владу (через відсутність державної правосуб'єктності), а ланку єдиної системи Рад. По-друге, це здійснювалось за умов однопартійної, чи державно-партійної системи.

Через це, напевне, незалежній демократичній Україні потрібні загальні вільні вибори вищого представницького органу. Тут треба сказати, що всі країни Центральної та Східної Європи (колишній соціалістичний табір) вже зробили цей крок або є напередодні призначених загальних виборів.

Наступним питанням є чітке окреслення правосуб"єктності участі у виборчих кампаніях. У чинному сьогодні Законі Української РСР про вибори народних депутатів таке право надано трудовим колективам підприємств, керівним органам громадських організацій та зборам виборців за місцем проживання. Сам цей перелік свідчить, що Закон написаний для суспільства, в якому немає політичної структури. Через це надання правосуб'єктності політичних змагань суб'єктам економічної діяльності, громадської діяльності, самоврядної діяльності є ознакою відсутності умов для вільних справедливих виборів. Стосунки підпорядкування, адміністративної чи економічної залежності в перелічених структурах практично унеможливлюють вільну реалізацію права громадян. Напевне, що ця обставина матиме знайти своє віддзеркалення в новому виборчому законі. До речі, слід взяти до уваги, що прийняттям торік Закону про об'єднання громадян Верховна Рада зробила крок до розв'язання цього питання так, як це зроблено і в інших державах, бо право участі у виборчих змаганнях там закріплене тільки за об'єднанням громадян, які мають політичну мету власної діяльності. До цього питання потрібно поставитися уважно, з розумінням, що пошук власних форм у різних сферах має певні граничні обмеження, які є здобутком світової практики. А винахід велосипеда з колесами відмінної від кола конфігурації навряд чи сприятиме успішному й скорому просуванню.

Вже тривалий час в теоретичній площині дискутують питання вибору типу майбутньої виборчої системи в Україні. Не ставлячи собі за мету аналізувати всі риси мажоритарної чи пропорційних систем, хочу зазначити, що переважна більшість постсоціалістичних країн обрала змішані мажоритарно-пропорційні системи. Це зрозуміло, бо в такий спосіб забезпечується, з одного боку стимулювання до становлення поважних, стабільних політичних партій, наявність яких є неодмінною умовою демократичних держав, а з другого боку, враховується наявний стан справ з початковою фазою становлення політичних структур суспільства. Частина цих держав обрала пропорційні схеми із системами преференцій на різних рівнях, які більш складні, хоча й дозволяють врахувати більше нюансів в інтересах виборців і держави.

Але жодна з країн колишнього соціалістичного табору не обрала мажоритарної системи. Через те, що за відсутності добре розвинутих політичних структур така система сприяє консервації нестабільного перехідного стану й формуванню позапартійної касти реальної влади. Український вибір у цьому питанні має бути свідомий шляху, що на нього стає держава і який вона пропонує своєму народу.

Існує, звичайно, ще багато аспектів виборчої системи, які стосуються як самої технології виборчих кампаній, що має дуже велике значення, так і регламентуючих положень самих виборчих змагань. Але перед ними потрібно зробити перші кроки як обов'язкову передумову розв'язання проблеми. А потім потрібна буде деталізована дискусія з технології, як от:

— вибори мають оголошуватись згідно з встановленою Законом періодичністю чи призначатись? Хто, який орган здійснює цей акт?

— в який спосіб й які органи мають творити систему виборчих комісій і який має бути механізм цього творення?

— який обрати механізм висування кандидатів у представницький орган?

— які створити умови, в який спосіб реєструвати висунутих кандидатів?

— яким чином забезпечити рівне виборче право, рівні можливості кандидатам, визначити джерела фінансування кампаній і як контролювати дотримання обраних правил?

— як забезпечити технологію таємного волевиявлення, як унеможливити вплив на волю виборців?

— якими будуть механізми: підбиття підсумків та проходження підсумкової документації, як контролюватиметься коректність процедур; реєстрації обраних депутатів, набуття й втрати депутатських повноважень; заміни вибулих депутатів?

Цей перелік питань не є, безумовно, повним. Відповіді на них існують в різних варіантах. Потрібне лише бажання з різних пропозицій обрати найбільш прийнятні.

Сьогодні українське суспільство, незалежна Українська держава, влада України, що стала на шлях демократії, потребують не консервації невизначеності, яка стримує розвиток. З метою створення поступу належних умов, легітимності й адекватності віддзеркалення народної волі в Українській державі, влади в України мають бути обрані в ході вільних і справедливих виборів. Виборів як процесу формування залежної від народу влади. За законом, що відповідатиме інтересам народу, коли політичні платформи віддзеркалюватимуть народні потреби, а кандидати залежатимуть від виборців. Чинна по сьогодні в Україні виборча система не відповідає цим вимогам й потребує заміни. Нам потрібні вибори, щоб отримати владу народу, з народу і для народу.

Олександр ЛАВРИНОВИЧ,
в.о. голови Центральної
виборчої комісії України

Зверніть увагу

Навіщо Рим? Поїду в Крим!

Радою Міністрів Криму ухвалено постанову «Про підготовку до проведення літнього сезону».

Для автотуристів організовано інформаційно-диспетчерську службу в Чонгарі, Армянську, Керчі, де також бронюються місця на автостоянках, видаються маршрутні листи, а плата — за встановленими для туристів тарифами. В Криму функціонуватиме 21 автостоянка на 7825 машин з правом проживання в палатках в зонах Алушти, Судака, Феодосії, Євпаторії, в Ленінському, Сакському, Чорноморському, Роздольненському районах.

Для тих, хто добиратиметься залізничним транспортом, працює більш як 350 кас з автоматизованою системою розподілу місць та пунктів прийняття і видачі замовлень.

Курортний збір для відпочиваючих без путівок та курсівок такий: для громадян, що працюють в курортно-рекреаційних та туристичних організаціях, незалежно від їхньої відомчої приналежності та форм власності — 2% від вартості путівки; для решти — 5%.

Для обміну рублів на купони організовано більше як 300 пунктів обміну, зокрема в Сімферополі на Залізничному вокзалі, аеропорту, автовокзалі в Центральній ощадній касі і в будь-якій ощадкасі міста, всіх курортних міст, а також у місцях масового перебування громадян.

Артем КЛЮЧНИКОВ.

Виставки

«Агрикон» проти гігантоманії

Пригадуєте часи, коли у нас все будували таким, щоб найбільшим було, «щоб попереду усієї планети». Гіркі плоди гігантоманії пожинають зараз майже всі сільські господарства України.

А «чужий» нам світ йшов своїм шляхом і виробляв для приватних господарств і фермерств міні-трактори, міні-заводи, міні-пекарні. Вони і площу меншу займали, і не потребували значного обслуговуючого персоналу, і енергії вживали менше, а прибуток виробникам приносили великий.

Угорська фірма «Агрикон» давно вловила попит саме на таку продукцію для харчової і переробної промисловості. Вона розробила і виготовляє виробничі лінії малої потужності для переробки овочів, фруктів, грибів, молока, м'яса. Спеціалісти «Агрикону» можуть запропонувати не лише міні-заводи, а й міні-млини, пекарні, пивзаводи і навіть очисні споруди. Ці та інші машини представлені у виставочному залі Бюро торгового радника посольства Угорщини в Україні.

Комерційний директор «Агрикону» Янош Іншпергер, представляючи це обладнання українським журналістам, висловив сподівання, що колгоспи, радгоспи і фермери зацікавляться пропозиціями його фірми.

Звичайно, ми продаємо ці лінії за валюту. Але завжди можна знайти взаємовигідну систему розрахунків, — переконаний Янош Іншпергер. — Наші машини дуже швидко окупляються, бо, скажімо, невеликий м'ясозавод може нагодувати населення цілого району. Я вже не кажу про міні-пивзавод. Бо попит на цей напій у вас поки більший за пропозицій.

— Ми будемо раді побачити у нас українських фермерів. Готові надати їм потрібні консультації, вислухати їхні пропозиції щодо співробітництва, — говорить інженер-економіст Ніна Фекете.

Може після цієї виставки в Україні стане більше міні-заводів, які вироблятимуть продукти для сільських районів.

Наталія ПИСАНСЬКА.

Мистецькі новини

Світи і грані неспійманого світу

В «Українському домі» відбулася виставка «Світи і грані українського примітиву», в якій взяли участь Марія Безлюдна, Ніна Велігоцька, Ірина Конєва, Микола Воробйов, Олег Лишега, Олександр Найден, Григорій Штонь.

За словами Миколи Воробйова, сучасне мистецтво — та ж газета на поверхні води. Застерігайся пірнати крізь нього в глибини життя: твоє уявлення про «Дійсність» цих глибин може бути травмоване. Про це застерігаємо ми — художники-непрофесіонали, говорить він. Втім, ми професіонали свого досвіду. Причому — всякого: життєвого, інтелектуального, чуттєвого. Та найбільший досвід — досвід скакання з тої висоти, яку сам собі вимріяв. І цьому досвіду можна довіряти, бо це — невміння. Або — досвід уміння невміти. Найбільш чесний і гуманний досвід. Ресурси невміння невичерпні: воно є в кожного і в кожного своє. Воно з'єднує протилежне і примиряє вороже. Воно наївне в своїй сміливості і примітивне своєю довірливістю. Воно завжди пізнє і трохи вечорове.

Ганна РАКОЇД.

Пригода

Знову сліпий ніж

Тільки завдяки міліції вдалося уникнути масових безпорядків, які могли вибухнути в Голій Пристані після загибелі місцевого жителя.

Анатолій Богданов, батько двох дітей, як то кажуть, серед білого дня був зарізаний уродженцем Баку Левоном Оганесяном. Знаючи, що після трагічних подій в азербайджанській столиці голопристанці тепло прийняли 68 вірменських сімей, Левон вирішив поселитися в райцентрі і почав працювати у кравецькій майстерні. Посварившись з Богдановим, гість розквитався з ним просто таки диким способом. А потім, забравши документи, зник з місця події у невідомому напрямку. Щоб уникнути конфлікту під час похорон, місцева міліція порекомендувала родичам Оганесяна виїхати з Голої Пристані.

Компетентні органи попередили керівників деяких радикальних політичних сил, щоб ті штучно не роздмухували міжнаціональні чвари.

Іван КАЛИНИЧЕНКО.

Херсонська область.

Продиктовано в номер

На спільному грунті

Відбулася зустріч співголови Всеукраїнського товариства політичних в'язнів і репресованих, депутата Київради Євгена Пронюка з Надзвичайним і Повноважним Послом Чеської Республіки в Україні паном Павелом Маша.

Співрозмовники обмінялися думками про сучасне становище своїх країн. Посол виявив особливий інтерес до громадської організації, співголовою якої є колишній політв'язень, проінформував про діяльність споріднених чеських організацій.

Є. Пронюк подякував за сприяння в установленні контактів з ними.

Є. Пронюк вручив пану Павелу Маша запрошення на II Всесвітній конгрес українських політичних в'язнів, а також друковані праці Товариства.

«Була готова за волю вмерти...»

Мукачівці відзначали 350-ліття своєї Жанни Д'Арк — Ілони Зріні. З цієї нагоди до Мукачева завітали генеральний консул Угорщини в Ужгороді, Іштван Монорі, мер міста- побратима Мате Салка в Угорщині — Д. Сіладі, директор Будапештської Зічі-галереї, пересувна виставка якої працювала цими днями в місті, Пейтер Іван, дружина Міністра закордонних справ Угорщини, яка є членом фонду Зріні.

А в замку Паланок, який боронив від габсбурських поневолювачів загін, очолюваний Зріні, відбулося хорове свято, що відтепер буде традиційним.

Експрес-інформація

Залиште миротворців

Продовжити на один рік термін перебування сил ООН з охорони у Хорватії закликав керівництво ООН глава уряду СРЮ Р. Контич. На його думку, перебування сил у Хорватії вкрай потрібне для захисту сербського населення в провінції Країна та для забезпечення умов проведення мирних переговорів.

Прорубують вікно в Європу

Надати Латвії, Литві та Естонії статусу асоційованих членів Європейського співтовариства закликали держави- члени ЄС керівники цих трьох Прибалтійських країн. А. Горбунов, А. Бразаускас та Л. Мері на засіданні Балтійської ради, що відбулося в Юрмалі, підписали відповідне звернення. Його планується передати учасникам наради ЄС, що відкриється 22 червня в Копенгагені.

Р. Хасбулатову рубають чеченське коріння

Голову Верховної Ради Росії Р. Хасбулатова і ще кількох депутатів російського парламенту від колишньої Чечено-Інгушетії позбавлено чеченського громадянства. Відповідний указ підписав Президент Чечні Д. Дудаєв. Цей крок він мотивував тим, що депутати нібито разом з реакційними силами і колишньою комуністичною номенклатурою хочуть повалити конституційний лад у Чечні.

За повідомленнями наших власних кореспондентів та зарубіжних інформагентств.

На зв'язку Москва

Спікер прагне висадити в повітря суспільство

Сенсацією останніх днів у Москві стала доповідь спікера російського парламенту на нараді депутатів усіх рівнів, тлом якого стало протиборство, що дедалі загострюється, не тільки Хасбулатова й Руцького з Єльциним, а й конфронтація всередині самої Верховної Ради РФ.

Напередодні в інтерв'ю радіо «Свобода» голова бюджетного комітету парламенту Олександр Починок звинуватив спікера в тому, що той підготував велике депутатське зібрання за спиною ВР.

Позиції спікера нині стали хисткими як ніколи. Несподівано змінив свої погляди найвірніший соратник, котрий успішно підтримував усі хасбулатовські демарші останніх місяців, Микола Рябов. Та й інші члени Президії ВР на останньому засіданні піддали різкій критиці стиль і методи діяльності Руслана Імрановича. Ось і знадобилося Хасбулатову дещо нестандартне для підняття реноме. Ну коли не за змістом, то хоча б за формою. По суті, його доповідь була витримана в дусі: виконавча влада хоче нав'язати народові диктатуру, результати референдуму не можна вважати законними, президентський варіант Конституції призведе до монархії тощо. Хоча й зустріли парламентарії «спіч» Руслана Імрановича бурхливими й тривалими аплодисментами, та мало в кого із серйозних аналітиків є ілюзії щодо політичної кар'єри спікера.

Ушанував високе зібрання вірний (на нинішньому етапі) союзник Хасбулатова віце-президент Руцькой. Його промова також зірвала аплодисменти залу:

— Де і в якій країні купці політичних авантюристів, які зарвалися, дано право на економічну авантюру?

Що ж до суті рішень, що їх нав'язував спікер зібранню, то вони були відомі заздалегідь: винести на всеросійський референдум не один, а кілька проектів Конституції. Але такий шлях безвихідний, про що напряму заявили на зібранні той самий Рябов, і той самий Починок. Причому, найвагомішою видається аргументація віце-спікера Рябова: таким чином країну намагаються розколоти вже не на два, а на три ворожих табори. А це за нинішньої ситуації більш ніж небезпечно. Ясно інше: якщо на суд громадськості буде представлено три проекти, як того добивається Хасбулатов (парламентський, президентський та «соціалістичний»), то жоден з них не пройде. Отож протиборство гілок влади залишиться, і продовжуватиме зростати конфронтаційність у взаємовідносинах між ними.

Керівник адміністрації президента Росії С. Філатов, який того ж дня проводив свою прес-конференцію, охарактеризував позицію голови російського парламенту як намагання висадити в повітря суспільство.

Лілія ГЕОРГІЄВА.

Гортаючи зарубіжну пресу

Говорять «флот» — мають на думці Крим

Під такою назвою в «Известиях» 29 травня опубліковано роздуми журналіста Володимира Коваленка щодо кримських непорозумінь між Україною та Росією.

Автор стверджує, що ніякої єдиної проблеми Чорноморського флоту не існує. На його думку, є чотири питання, розв'язання яких сприятиме піднесенню наших взаємовідносин на більш цивілізований рівень.

Перш за все, Україна має право володіти власними збройними силами, в тому числі й ВМФ, та визначати їхній статус (незалежні, союзні і т.ін.) Проте Росія, наголошує автор, «**нав'язує Україні цей «загальний» флот і своє верховенство в ньому в образливій для національної гідності українців формі.**

Тому курс Росії на загальний ЧФ варто визнати як тупиковий». Автор стверджує, що **Україна як суверенна морська держава має право на власний ВМФ, який вона і створює.**

Українці, наголошує Володимир Коваленко, мають рацію, стверджуючи, що Росія привласнила три флоти — Балтійський, Північний і Тихоокеанський — та ще й претендує на Чорноморський. Він пише: «**Ось логіка українців: наша республіка виробляла 25 відсотків сукупного національного доходу СРСР. 44 відсотки усіх кораблів ВМФ СРСР зібрані на українських верфях, з української сталі, руками українських робітників. А увесь ЧФ — це лише 9,2 відсотка від ВМФ СРСР».** Тому, продовжує автор, Україна прагнула підпорядкувати собі флот, керуючись таким принципом поділу майна колишнього Союзу, з яким погодилися практично всі республіки: «**Усе, що розташоване на території даної республіки, належить цій республіці».**

Здавалося б — усе чітко і ясно. Однак, пише журналіст, «**Кремль щодо ставлення до військового майна (у т.ч. військової нерухомості) на території інших республік (України, Грузії, Латвії та ін.) фактично оголосив свою повну сваволю: «все, що вдасться нам захопити, де б не було і хоч би як там було, — все наше».**

Тому Москва й намагається утримувати в своїх руках не лише кораблі, а й суднобудівні заводи, літаки й т.ін. Що, звісна річ, викликає протидію з боку України. Автор впевнений: «**Україна має отримати свою справедливу частку кораблів і літаків ЧФ, яка ніяк не може бути нижчою за 50 відсотків. Нерухомість на території України варто визнати власністю України так само, як на території Росії є лише власність Росії...»**

Володимир Коваленко стверджує, що «**боротьба ведеться власне не так за флот, як за Крим. У цій боротьбі Росія спирається саме на свою військову присутність у Криму. Чи вдасться уникнути вибуху, якщо Крим оголосить про свій вихід зі складу України? Маю сумнів. Підтвердження цьому — і Карабах, і Югославія. Найкраще для Росії — дотримуватися того самого принципу, який вона запропонувала Естонії, Латвії, Японії, Китаю та іншим країнам, що висувають до неї територіальні претензії: «Володій тим, чим володієш».**

Далі автор пропонує важливі варіанти співпраці двох держав у Кримському регіоні, які пішли б на користь нашим державам. Сьогодні, пише він, потрібен паритет сил. І, що дуже важливо: «**Розрядити обстановку міг би новий договір з підтвердженням теперішніх кордонів (оскільки багато російських політиків заявляють, що російсько-український договір 1990 року був чинний лише в рамках СРСР), а також скасування російським парламентом свого рішення про визнання акта 1954 року за такий, що не має юридичної сили».**

Підготував Володимир ТЕТЕРУК.

«ДОЗВОЛЮ СОБІ НЕ ПОГОДИТИСЯ З МОЇМИ ОПОНЕНТАМИ...»

Маю сказати, що тема боротьби з мафією, корупцією та пільгами, якої торкнувся автор згадуваної публікації, безперечно, актуальна. У виступах на сесії Верховної Ради України ці питання порушувалися мною неодноразово. Було піддано критиці і Генеральну прокуратуру України в особі її керівника В.Шишкіна. І не даремно.

Річ у тім, що Віктор Іванович фактично самоусунувся від роботи, захопившись не без використання службового становища вирішенням особистих питань і невиправданими службовою необхідністю тривалими поїздками до Австралії, США та інших країн далекого зарубіжжя.

Усе це наклало негативний відбиток на діяльність Генеральної прокуратури і підлеглі їй органи. Деякі працівники апарату з ближнього оточення В.Шишкіна також почали припускатися зловживань. А це не лише дискредитує прокуратуру в очах громадськості, а й призводить її до недієздатності. Тим часом організована злочинність стала звичним явищем: вона проникла не лише в економіку, а й державні структури. Належної відсічі Генеральна прокуратура їй не дає.

Здавалося, чому б не зробити висновків з об'єктивної критики? Тим паче доброзичливої. Однак замість тверезої оцінки фактів Генеральним прокурором мала місце амбіційна реакція, до чого приєдналися і деякі працівники з підлеглого йому апарату, більшість яких ображені чи то справедливими вимогами з боку колишнього прокурора за неналежне виконання службових обов'язків, чи то за обгрунтоване пониження їх у посаді. Не останню роль у цьому відіграло і покровительство з боку нинішнього керівника навіть тих, хто недбало ставиться до своїх обов'язків, але проводить активну роботу на підтримку свого шефа. Наприклад, активний організатор «підтримки» згадуваної акції на захист В.Шишкіна його підлеглий спецпрокурор Камарчук. Під рукою тут виявився готовий боротися з усіма і до кінця Г.Омельченко, який постійно «відвідує» Генерального прокурора. Мета єдина — допомагати уникнути Віктору Івановичу відповідальності, задля чого використовуються всі заходи: від наклепів і шантажу і навіть звинувачення іншої держави — заважає, мовляв, у роботі.

Тут автор названої публікації не погребував навіть підтасуванням факту з якоюсь Л.Бережною, навіть назвав її моєю «знайомою», хоча її я не знаю, крім однієї події, яка одного дня мало не стала фатальною в її долі.

Оскільки Г.Омельченко намагається перекрутити даний факт, то слід внести ясність: немає ніяких законних підстав стверджувати про причетність Л.Бережної до злочину.

Єдине, що мало місце в згадуваному автором періоді, то це бажання окремих службових осіб добитися її ізоляції і таким чином отримати від неї бажані свідчення нібито про скоєний нею злочин. І в цьому не складно переконатися, вивчивши матеріали справи. Лише моя принципова позиція, яку підкріпив офіційно підписом про відмову в наданні санкції на арешт, не дозволила чинити свавілля щодо особистості. Отакий факт, з якого Г.Омельченко несумлінно склав памфлет.

Те, що автомашина прокуратури стояла біля магазину, як би того не хотів хтось, ніякого відношення до Бережної не має. Але якщо питання порушено, то слід внести ясність. Справді, якось автомашина прокуратури під'їджала до магазину з тим, щоб підвезти закуплені там продукти одному із співробітників прокуратури з приводу похорону близького родича. І тільки тому, що в замкову шпарину цього органу постійно зазирали любителі «памфлетів», з приводу використання за даних умов службової автомашини мною був виданий наказ, з яким можна ознайомитися і сьогодні. А наскільки блюзнірським є саме порушення автором публікації даного питання, нехай вирішує читач.

Отже, хочемо ми цього чи ні, але і сьогодні у декого з людей у погонах пробуджується ностальгія за минулими часами свавілля, що не лише до лиця, а й небезпечно, особливо якщо цим уражений працівник служби безпеки. Саме в такій площині мною і ставилося питання перед керівництвом цієї служби, на що натякає Г.Омельченко.

Не менш незграбною є спроба перекласти провину, пов'язану з непритягненням до відповідальності генерала Чечеватова, на прокурора Росії, тоді як очевидною є тяганина у розслідуванні справи і вирішенні даного питання у відомстві, керованому В.Шишкіним. Адже він свого часу мав цілковиту можливість вирішити питання про відповідальність генерала. Тим більш Чечеватов довгий час жив в Україні. І вже занадто невдалою вважається спроба Г.Омельченка виправдати В.Шишкіна за користування найпрестижнішою каютою — 1-ї категорії на теплоході «Леонід Собінов» під час його 19-денного круїзу Середземномор'ям. Тут навіть має місце посилання на довідку завідувача круїзним відділом турфірми «Ксимекс-тур» А.Оленича. Поки не будемо говорити, скільки, через кого і для кого передавалися довідки і наскільки вони достовірні.

Ясно одне: поспіх і тут декого підвів. Ніякої довідки А.Оленич мені не направляв, а була лише спроба підсунути «фікцію», ксерокопія якої у мене є, про що і сам автор досі не знав. Але здоровий глузд вчасно тоді підказав: за відсутності достовірних касово-бухгалтерських документів, що він сам підтвердив, підготовка справки навмання — справа небезпечна. І тому, вибачившись, він вчасно виправив помилку, якої припустився, відмовившись від подальшого раніше замовленого спектаклю.

А ось заява моя щодо безплатного проїзду сім'ї Шишкіних у комфортній каюті справді підтверджується доказами. І якщо Генеральний прокурор наполягатиме, я представлю їх відповідним органам, як і докази щодо інших названих і ще не названих фактів, несумісних з функціями охоронця законності. Все це я викладаю з відповідальністю і навіть з певною стриманістю, щоб не похитнути авторитету органу, в якому працюють багато чесних працівників. Отак!

А якщо вже говорити про сумління, то щодо цього свідчить хоча б такий факт. Навіщо було Г.Омельченку приховувати те, що лежить на поверхні. Адже коли навіть припустити, що він повірив у достовірність змісту названої їм довідки, на яку намагається, до речі, посилатися І.В.Шишкін, то навіщо ж приховувати те, що в ній написано? А там ідеться про те, що В.Шишкін і його дружина заплатили за каюту 2-ї категорії. Але ж користувалися вони каютою 1-ї категорії, до речі, заздалегідь для них приготовленою, що підтверджено документально. Навіщо ж було замовчувати різницю у вартості цих кают? Тим більш вона значна, як і різниця у комфорті, в чому мені особисто довелося переконатися. Хоч як кінці не приховуй, вони розкриються. То чи варто було Віктору Івановичу до цієї брудної історії втягувати організаторів, супровідників, «рятівників» та ... Але їх поки що облишимо, як і інші тонкощі, про які Генеральний знає. Отака історія. Чи не надто низьке падіння?

Що ж стосується уподобаних Г.Омельченко питань про одержання квартир, придбання депутатами автомашин та про інші пільги, то заради справедливості слід було б йому в цьому списку хоча б раз назвати і прізвище В.Шишкіна. Тим більш автор публікації удає себе борцем за оцю саму справедливість. Але ж не хто інший, а саме Генеральний прокурор має дотримуватись законодавства, а якщо у чомусь хоч трохи збочив, будь ласка, залиш посаду. Але виявляється, що «по-крупному» це не робиться. Під виглядом необхідності для депутатської діяльності він одержав і автомашину, та ще й перед подорожчанням. У результаті цього здавачеві сільгоспродукції вона не була надана, за що держава з урахуванням компенсації тепер розраховується сповна. Але охоронцеві законності, очевидно, це невідомо. Бо скаржників він приймає у прокуратурі зрідка...

Що ж до моєї причетності до історії про «прихватизацію» В.Кондратенком, начальником управління Генеральної прокуратури, автомашини «Волга» всього за 500 рублів, то й тут, як кажуть, фантазія Г.Омельченка та його сподвижників лопнула, наче мильна бульбашка. Досить нагадати, що з вересня 1991 року Генеральним прокурором України працює В.Шишкін. 27 листопада 1991 року саме він видав наказ N 1347 «Про реалізацію вибракуваних автомашин», яким і було започатковано фактичну сваволю в реалізації службових автомашин. Ось цим В.Кондратенко і скористався. А оформлено придбання машини у грудні 1991 року через один із колгоспів Вінницької області на ім'я дружини В.Кондратенка. До речі, придбано машину за символічну ціну, та й одна автомашина в нього вже була. І якщо Г.Омельченко намагається подати пояснення зацікавленої особи, звести наклеп на мене за викриття оборудки В.Кондратенка, як «підтверджуючий документ» про мою причетність, то навіщо ж випускати решту слів з нього, де сказано, що, будучи прокурором України, я забороняв реалізацію службові автомашини працівникам прокуратури. Як кажуть, і тут авторів цієї писанини підвела власна логіка.

Чистісінькою вигадкою є реалізація з мого дозволу «Волг» прокуророві Херсонської області Семенову і кооперативу «Мрія». Згоден з В.Омельченком поїхати до Херсона, щоб він показав не тільки моє розпорядження, а й неіснуючі уявні автомашини, та тільки з десятиразовим відшкодуванням витрат, пов'язаних з поїздкою, і його згодою відповісти перед людьми, яким завдано моральної шкоди за «витівки». А як вже там реагуватиме по тому керівник СБ щодо свого підлеглого, то це вже його справа. Справді, у період моєї депутатської діяльності для перевезення школярів і вивчення ними автосправи, було продано з прокуратури автобус, який був там без службової потреби, і передано до школи списану автомашину. Зроблено це було в інтересах дітей, яким у холоднечу і під дощем за 4–7 км доводиться добиратися до школи та й через відсутність транспорту колгоспники не можуть дістатися до лікарні. Що до цього Г.Омельченку, який живе у місті! Доводжу до відома, що в період обрання мене депутатом ніякий транспорт не передавався виборцям і ніяких порушень не було, тим більше, що до себе я завжди ставлюся з особливою вимогливістю. Тому не радив би любителю фантазій марнувати час на пошуки в чужому оці порошинки. Хоч навіщо це робиться, я сказав, і це неважко зрозуміти. Та занадто дріб'язкові прийоми.

Та чи не краще замість негарної ролі, що її уготовили собі Г.Омельченко та його натхненники, зайнятися конкретно боротьбою з організованою злочинністю, яка проникла не тільки в економіку, а й державні структури, зі спекуляцією, нечесними валютними операціями, діляцтвом у державних структурах та їх зрощуванням з тіньовою економікою, особливо в органах, покликаних за обов'язком служби дотримувати законності.

Не слід забувати прописну істину про те, що неприпустимо для будь-якої людини, а тим більше високого представницького органу, давати непродумані, безвідповідальні оцінки людям, а тим паче за браком знань матеріального і процесуального права. Так, можна в ейфорії «бунтарства» зажити слави борця, але якщо вона пройнята наклепами, підлогом і злом, то користь від цього Україні — нульова, як і самого «бунтарства».

Михайло ПОТЕБЕНЬКО,
народний депутат України.

«НАМАГАЮСЯ УНИКАТИ ПАРТІЙНИХ ВПЛИВІВ...»

Лист Генерального прокурора України

Останнім часом я став об'єктом «особливої» уваги з боку деяких депутатів парламенту та засобів масової інформації. У зв'язку з цим змушений зробити дану заяву.

Посада Генерального прокурора України в системі державних влад України поки що залишається, на жаль, політичною, а не юридичною. Тому окремі зацікавлені групи намагаються використовувати її для маніпуляцій з метою збереження можливості отримання політичних чи економічних дивідендів.

Виконуючи свої функції, я намагаюся уникати партійних впливів і керуватися тільки нормами законів, не бути «ручним». Така позиція викликала незадоволення деякої, хоча, як мені здається, незначної частини депутатів. З одного боку — представники старої номенклатури вболівають за незмінною за суттю і формою прокуратурою, та не можуть змиритися з втратою цього поста. З другого боку — окремі представники ультрарадикальних політичних сил, які, очевидно, розраховували використовувати прокуратуру для усунення політичних конкурентів чи зведення особистих рахунків. Таких спроб було немало в період провадження у кримінальних справах щодо дій службових осіб України під час аварії на ЧАЕС та ДКНС.

При цьому наївно вважати, що круговерть навколо Генерального прокурора зводиться лише до політичних чи особистих інтриг. Ситуація має значно глибші причини і коріння, які криються в економіці, точніше, в нових економічних відносинах. Зверніть увагу на час, підібраний для «атаки». Всі «факти», виловлені народним депутатом України М.Потебеньком, не були таємницею і мені відомі давно. А обнародувано так званий «компромат» тоді, коли органи прокуратури активно зацікавилися діяльністю деяких економічних угруповань і контрольованих ними структур, таких, як: АГ «Україна», «Український дім», «Арніка», «Гамма», «Ротор», «Батьківщина», філія московського концерну «Тайга-1», комерційні структури в Міністерстві оборони та деякі інші. Очевидно, тому першою ознакою «атаки» на прокуратуру стали телефонні дзвінки з м'якими пропозиціями «не копати».

Органи прокуратури повинні бути поза політичною чи груповою грою. Це моє тверде переконання. Тому намагання роздмухати скандал навколо прокуратури чи моїх надуманих зловживань не можна розцінювати інакше, як намір створити такий психологічний клімат, в якому Генеральний прокурор, я чи будь-хто інший, став би податливий для маніпуляцій відповідно до певних інтересів.

Якби йшлося тільки про мене, обвинувачення на мою адресу, досить було б документальних спростувань, поданих Верховній Раді України. Але метушня навколо моєї посади негативно позначається на практичній діяльності органів прокуратури. Нервозність тільки на руку тим же корумпованим економічним угрупованням. Страждає законність, громадяни втрачають довіру до здатності української держави протистояти злочинності.

Наклепницька кампанія, видно, на те й розрахована, щоб примусити мене до відставки. Але, спираючись на проведений аналіз і міркування моїх колег, я вважаю «добровільно-примусову» відставку за неможливу.

Прошу Верховну Раду зважити всі обставини і висловити свою думку.

З повагою
Віктор ШИШКІН.

ДЕКРЕТ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ ПРО СТРАХУВАННЯ

Цей Декрет регулює відносини в сфері страхування і спрямований на утворення ринку страхових послуг, посилення страхового захисту майнових інтересів підприємств, установ, організацій та громадян.

Дія цього Декрету не поширюється на державне соціальне страхування.

Розділ I
ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Поняття страхування

Страхування — це відносини по захисту майнових інтересів громадян та юридичних осіб у разі настання певних подій (страхових випадків) за рахунок грошових фондів, що формуються шляхом сплати ними страхових платежів (страхових внесків, страхових премій).

Стаття 2. Страховики

Страховиками визнаються юридичні особи, які створені у формі акціонерних, повних, командитних товариств або товариств з додатковою відповідальністю згідно з Законом України «Про господарські товариства» з урахуванням особливостей, передбачених цим Декретом, для здійснення страхової діяльності в Україні, а також одержали у встановленому порядку ліцензію на здійснення цієї діяльності.

Загальна частка іноземних юридичних осіб та іноземних громадян у статутному фонді страховика не повинна перевищувати 20 відсотків.

Предметом безпосередньої діяльності страховика може бути лише страхування, перестрахування і фінансова діяльність у межах, визначених цим Декретом. Іншими видами діяльності страховик може займатися лише у випадках, передбачених законодавством України.

Юридичні особи, що не відповідають вимогам цієї статті, не можуть займатися страховою діяльністю.

Стаття 3. Страхувальники

Страхувальниками визнаються юридичні особи та дієздатні громадяни, які уклали із страховиками договори страхування або є страхувальниками відповідно до актів законодавства України.

Страхувальники можуть укладати із страховиками договори про страхування третіх осіб (застрахованих осіб).

Страхувальники мають право при укладанні договорів страхування призначати громадян або юридичних осіб для отримання страхових сум (страхового відшкодування), а також замінювати їх до настання страхового випадку.

Стаття 4. Об'єкти страхування

Об'єктами страхування можуть бути майнові інтереси, що не суперечать законодавству України, пов'язані:

з життям, здоров'ям, працездатністю та пенсійним забезпеченням страхувальника або застрахованої особи (особисте страхування);

з володінням, користуванням і розпорядженням майном (майнове страхування);

з відшкодуванням страхувальником заподіяної ним шкоди особі або майну громадянина, а також шкоди, заподіяної юридичній особі (страхування відповідальності).

Стаття 5. Форми страхування

Страхування може бути добровільним або обов'язковим.

Добровільне страхування здійснюється на основі договору між страхувальником і страховиком. Загальні умови і порядок проведення добровільного страхування визначаються Правилами страхування, що встановлюються страховиком самостійно відповідно до вимог цього Декрету. Конкретні умови страхування визначаються при укладанні договору страхування. Добровільне страхування не може бути обов'язковою передумовою при реалізації інших правовідносин, не пов'язаних з страхуванням.

Обов'язкове страхування здійснюється на підставі актів законодавства України. Види, умови і порядок проведення обов'язкового страхування визначаються відповідними актами законодавства України. При цьому страхувальник є вільним у виборі страховика, якщо інше не передбачено актами законодавства.

Стаття 6. Види страхування

Відповідно до установчих документів та одержаної ліцензії страховики можуть здійснювати такі види страхування:

1) особисте:
страхування життя;
страхування від нещасних випадків;
медичне страхування;

2) майнове:
страхування засобів наземного транспорту;
страхування засобів повітряного транспорту;
страхування засобів водного транспорту;
страхування вантажів;
страхування інших видів майна;
страхування фінансових ризиків;

3) відповідальності:
страхування цивільної відповідальності власників транспортних засобів;
страхування інших видів відповідальності;

4) перестраховування;

5) обов'язкові види страхування, якщо право на їх проведення не передбачено актами законодавства.

Стаття 7. Страховий ризик і страховий випадок

Страховий ризик — певна подія, на випадок якої проводиться страхування і яка має ознаки ймовірності та випадковості настання.

Страховий випадок — подія, передбачувана договором страхування або законодавством, що відбулася, і з настанням якої виникає обов'язок страховика здійснити виплату страхової суми (страхового відшкодування) страхувальнику, застрахованій або іншій третій особі.

Стаття 8. Страхова сума і страхове відшкодування

Страхова сума — грошова сума, в межах якої страховик відповідно до умов страхування зобов'язаний провести виплату при настанні страхового випадку, а також сума, що виплачується за особистим страхуванням.

Виплати страхових сум за договорами особистого страхування здійснюються незалежно від суми, яку має отримати одержувач за державним соціальним страхуванням, соціальним забезпеченням, і суми, що має бути йому сплачена як відшкодування збитків.

При страхуванні майна страхова сума встановлюється в межах вартості майна за цінами і тарифами, що діють на момент укладання договору, якщо інше не обумовлено договором страхування або умовами обов'язкового страхування.

Страхове відшкодування — грошова сума, яка виплачується страховиком за умовами майнового страхування при настанні страхового випадку.

Страхове відшкодування не може перевищувати розміру прямого збитку, якого зазнав страхувальник. Непрямі збитки вважаються застрахованими, якщо це передбачено договором страхування.

Якщо майно застраховане у кількох страховиків і загальна страхова сума перевищує дійсну вартість майна, то страхове відшкодування, що виплачується усіма страховиками, не може перевищувати дійсної вартості майна. При цьому кожний страховик здійснює виплату пропорційно розмірові страхової суми за укладеним ним договором страхування.

Стаття 9. Страховий платіж, страховий тариф

Страховий платіж (страховий внесок, страхова премія) — плата за страхування, яку страхувальник зобов'язаний внести страховику згідно з договором добровільного страхування або з умовами обов'язкового страхування.

Страховий тариф — ставка страхового внеску з одиниці страхової суми за визначений період страхування.

Страхові тарифи при добровільній формі страхування обчислюються страховиком самостійно. Конкретний розмір страхового тарифу визначається в договорі страхування за згодою сторін.

Актами законодавства України про обов'язкове страхування встановлюються максимальні розміри страхових тарифів та мінімальні розміри страхових сум.

Стаття 10. Співстрахування

Об'єкт страхування може бути застрахований за одним договором страхування та за згодою страхувальника кількома страховиками (співстрахування). При цьому в договорі повинні міститись умови, що визначають права і обов'язки кожного страховика.

При наявності відповідної угоди між співстраховиками і страхувальником один із співстраховиків може представляти всіх інших у взаємовідносинах із страхувальником, залишаючись відповідальним перед ним лише у розмірі своєї частки.

Стаття 11. Перестраховування

Перестраховування — страхування одним страховиком на визначених договором умовах ризику виконання всіх або частини своїх обов'язків перед страхувальником у іншого страховика (перестраховувальника).

Страховик, який уклав з перестраховувальником договір про перестраховування залишається відповідальним перед страхувальником у повному обсязі згідно з договором страхування.

Стаття 12. Об'єднання страховиків

Страховики можуть утворювати спілки, асоціації та інші об'єднання для координації своєї діяльності, захисту інтересів своїх членів та здійснення спільних програм, якщо їх утворення не суперечить законодавству України. Ці об'єднання не можуть безпосередньо займатися страховою діяльністю.

Об'єднання страховиків діють на підставі статутів і набувають прав юридичної особи після їх державної реєстрації. Державна реєстрація об'єднань страховиків проводиться в порядку, передбаченому для реєстрації страховиків. Орган, що здійснює реєстрацію об'єднань страховиків, у десятиденний термін з дня реєстрації повідомляє про це Комітет у справах нагляду за страховою діяльністю.

Страховики, яким дозволено займатися страхуванням відповідальності власників транспортних засобів за шкоду, заподіяну третім особам та за умовами передбаченими міжнародними договорами України щодо вказаного виду страхування, зобов'язані утворити Моторне (транспортне) страхове бюро, яке є юридичною особою, що утримується за рахунок коштів страховиків.

Стаття 13. Товариства взаємного страхування

Громадяни та юридичні особи з метою страхового захисту своїх майнових інтересів можуть створювати товариства взаємного страхування в порядку і на умовах, визначених Положенням про товариство взаємного страхування, що затверджується Кабінетом Міністрів України.

Стаття 14. Страхові агенти і страхові брокери

Страховики можуть здійснювати страхову діяльність через страхових посередників (страхових агентів і страхових брокерів).

Страхові агенти — громадяни або юридичні особи, які діють від імені та за дорученням страховика і виконують частину його страхової діяльності (укладання договорів страхування, одержання страхових платежів, виконання робіт, пов'язаних з виплатами страхових сум і страхового відшкодування). Страхові агенти є представниками страховика і діють в його інтересах за комісійну винагороду на підставі договору із страховиком.

Страхові брокери — громадяни або юридичні особи, що зареєстровані в установленому порядку як суб'єкти підприємницької діяльності та здійснюють посередницьку діяльність на страховому ринку від свого імені на підставі доручень страхувальника або страховика.

Страхові брокери зобов'язані повідомити Комітет у справах нагляду за страховою діяльністю про наміри здійснювати посередницьку діяльність на страховому ринку за десять днів до початку цієї діяльності, а також надіслати копію свідоцтва про їх реєстрацію як суб'єктів підприємницької діяльності.

Посередницька діяльність страхових брокерів від імені іноземних страховиків на території України не допускається, якщо інше не передбачено міжнародними договорами України.

Розділ II
ДОГОВОРИ СТРАХУВАННЯ

Стаття 15. Поняття договору страхування

Договір страхування — це письмова угода між страхувальником і страховиком, згідно з якою страховик бере на себе зобов'язання у разі настання страхового випадку виплатити страхову суму або відшкодувати завданий збиток у межах страхової суми страхувальнику чи іншій особі, визначеній страхувальником, або на користь якої укладено договір страхування (надати допомогу, виконати послугу тощо), а страхувальник зобов'язується сплачувати страхові платежі у визначені терміни та виконувати інші умови договору.

Стаття 16. Укладання і початок дії договору страхування

Для укладання договору страхування страхувальник подає страховикові письмову заяву за формою, встановленою страховиком, або іншим чином заявляє про свій намір укласти договір страхування.

Факт укладання договору страхування посвідчується страховим свідоцтвом (полісом, сертифікатом).

Страхове свідоцтво повинно містити:
назву документа;
назву та адресу страховика;
прізвище, ім'я, по батькові або назву страхувальника його адресу;
зазначення об'єкта страхування;
розмір страхової суми;
зазначення страхового ризику;
строк дії договору;
порядок зміни і припинення дії договору;
інші умови за згодою сторін;
підписи сторін.

Договір страхування вступає в силу з моменту внесення страхового платежу, якщо інше не передбачено умовами страхування.

Стаття 17. Валюта страхування

Страхувальник - резидент згідно з укладеним договором страхування має право вносити платежі лише українськими карбованцями, а страхувальник-нерезидент — іноземною вільноконвертованою валютою.

Якщо дія договору страхування з резидентом поширюється на іноземну територію відповідно до укладених угод з іноземними партнерами, то валюта страхових платежів установлюється страховиком.

Страхова сума (страхове відшкодування) виплачується тією валютою, якою вносяться страхові платежі, якщо інше не передбачено договором страхування.

Стаття 18. Обов'язки страховика

Страховик зобов'язаний:

1) ознайомити страхувальника з умовами страхування;

2) негайно, як тільки стане відомо про настання страхового випадку, вжити заходів щодо оформлення всіх необхідних документів для своєчасної виплати страхової суми або страхового відшкодування страхувальнику;

3) при настанні страхового випадку здійснити виплату страхової суми або страхового відшкодування у передбачений договором термін. Страховик несе майнову відповідальність за несвоєчасну виплату страхової суми (страхового відшкодування) шляхом сплати страхувальнику неустойки (штрафу, пені), розмір якої визначається умовами страхування або за згодою сторін;

4) відшкодувати збитки, завдані страхувальнику при настанні страхового випадку щодо запобігання або зменшення збитків, якщо це передбачено умовами договору;

5) за заявою страхувальника у разі проведення страховиком заходів, що зменшили страховий ризик, або збільшення вартості майна переукласти з ним договір страхування;

6) тримати в таємниці відомості про страхувальника і його майновий стан, за винятком випадків, передбачених законодавством України.

(Продовження на 7-й стор.)

ПРО СТРАХУВАННЯ

(Продовження. Початок на 6-й стор.).

Умовами договору страхування можуть бути передбачені також інші обов'язки страховика.

Стаття 19. Обов'язки страхувальника

Страхувальник зобов'язаний:

1) своєчасно вносити страхові платежі;

2) при укладанні договору страхування надати інформацію страховикові про всі відомі йому обставини, що мають істотне значення для оцінки страхового ризику, і надалі інформувати його про будь-яку зміну страхового ризику;

3) повідомити страховика про інші діючі договори страхування щодо цього об'єкта страхування;

4) вживати заходів щодо запобігання та зменшення збитків, завданих внаслідок настання страхового випадку;

5) повідомити страховика про настання страхового випадку в термін, передбачений умовами страхування.

Умовами договору страхування можуть бути передбачені також інші обов'язки страхувальника.

Стаття 20. Зміна страхувальника-громадянина в договорі страхування

У разі смерті страхувальника-громадянина, який уклав договір майнового страхування, права і обов'язки страхувальника переходять до особи, яка одержала це майно в спадщину.

В інших випадках права і обов'язки страхувальника можуть перейти до іншого громадянина чи юридичної особи лише за згодою страховика, якщо інше не передбачено договором страхування.

У разі смерті страхувальника, який уклав договір особистого страхування на користь третіх осіб, його права і обов'язки можуть перейти як до цих осіб, так і до осіб, на яких відповідно до чинного законодавства покладено обов'язки щодо охорони прав і законних інтересів застрахованих.

Стаття 21. Наслідки втрати страхувальником прав юридичної особи

Якщо в період дії договору страхування страхувальник втрачає права юридичної особи внаслідок реорганізації, то права і обов'язки, що випливають з договору страхування, переходять до правонаступника страхувальника за згодою страховика.

Стаття 22. Наслідки втрати страхувальником-громадянином дієздатності

Якщо в період дії договору страхування страхувальника-громадянина визнано судом недієздатним або таким, у якого обмежена дієздатність, то права і обов'язки страхувальника переходять до його опікуна або піклувальника. При цьому дія договору страхування цивільної відповідальності припиняється з часу втрати або обмеження дієздатності.

Стаття 23. Порядок і умови виплати страхових сум і страхового відшкодування

Виплата страхових сум і страхового відшкодування провадиться страховиком згідно з договором страхування або законодавством на підставі заяви страхувальника і страхового акта (аварійного сертифіката).

Страховий акт складається страховиком або уповноваженою ним особою. У разі необхідності страховик може робити запити про відомості, пов'язані із страховим випадком, до правоохоронних органів, банків, медичних закладів та інших підприємств, установ і організацій, що володіють інформацією про обставини страхового випадку, а також може самостійно з'ясовувати причини та обставини страхового випадку.

Підприємства, установи і організації зобов'язані надсилати відповідь страховикові на запит про відомості, пов'язані із страховим випадком, у тому числі й дані, що є комерційною таємницею. При цьому страховик несе відповідальність за їх розголошення в будь-якій формі, за винятком випадків, передбачених законодавством України.

Стаття 24. Відмова у виплаті страхових сум (страхового відшкодування)

Підставою для відмови страховика у виплаті страхових сум (страхового відшкодування) є:

1) навмисні дії страхувальника або особи, на користь якої укладено договір страхування, спрямовані на настання страхового випадку. Зазначена норма не поширюється на дії, пов'язані з виконанням ними громадянського обов'язку або захисту майна, життя, здоров'я, честі та гідності. Кваліфікація дій страхувальника або особи, на користь якої укладено договір страхування, встановлюється відповідно до чинного законодавства України;

2) вчинення страхувальником-громадянином або іншою особою, на користь якої укладено договір страхування, умисного злочину, що призвів до страхового випадку;

3) подання страхувальником свідомо неправдивих відомостей про об'єкт страхування;

4) отримання страхувальником відповідного відшкодування збитків за майновим страхуванням від особи, винної у їх заподіянні;

5) несвоєчасне повідомлення страхувальником про настання страхового випадку без поважних на це причин або створення страховикові перешкод у визначенні обставин, характеру та розміру збитків;

6) інші випадки, передбачені законодавчими актами.

Умовами договору страхування можуть бути передбачені інші підстави для відмови у виплаті страхових сум, якщо це не суперечить законодавству України.

Рішення про відмову у виплаті страхових сум приймається страховиком та повідомляється страхувальнику в письмовій формі з обгрунтуванням причин відмови.

Відмова страховика у виплаті страхових сум може бути оскаржена страхувальником у судовому порядку.

Стаття 25. Перехід до страховика прав страхувальника щодо особи, відповідальної за заподіяні збитки

До страховика, який виплатив страхове відшкодування за договором майнового страхування, в межах фактичних затрат переходить право вимоги, яке страхувальник або інша особа, що одержала страхове відшкодування, має до особи, відповідальної за заподіяний збиток.

Стаття 26. Припинення дії договору страхування

Дія договору страхування припиняється за згодою сторін, а також у разі:

1) закінчення терміну дії;

2) виконання страховиком зобов'язань перед страхувальником у повному обсязі;

3) несплати страхувальником страхових платежів у встановлені договором терміни;

4) ліквідації страхувальника — юридичної особи або смерті страхувальника-громадянина, за винятком випадків, передбачених статтями 20, 21 і 22 цього Декрету;

5) ліквідації страховика у порядку, встановленому законодавством України;

6) прийняття судового рішення про визнання договору страхування недійсним;

7) інших випадків, передбачених законодавством України.

Дія договору страхування може бути достроково припинена за вимогою страхувальника або страховика, якщо це передбачено умовами договору страхування.

Про намір достроково припинити дію договору страхування будь-яка сторона зобов'язана повідомити іншу не пізніш як за 30 днів до дати припинення дії договору страхування, якщо інше ним не передбачено.

У разі дострокового припинення дії договору страхування за вимогою страхувальника страховик повертає йому страхові платежі за період, що залишився до закінчення дії договору з вирахуванням витрат, яких він зазнав. Якщо вимога страхувальника обумовлена порушенням страховиком умов договору страхування, то останній повертає страхувальнику сплачені ним страхові платежі повністю.

При достроковому припиненні дії договору страхування за вимогою страховика страхувальнику повертаються повністю сплачені ним страхові платежі. Якщо вимога страховика обумовлена невиконанням страхувальником умов договору страхування, то страховик повертає страхувальнику страхові платежі за час дії договору з вирахуванням витрат, яких він зазнав.

Стаття 27. Недійсність договору страхування

Договір страхування вважається недійсним з часу його укладання у випадках, передбачених цивільним законодавством України.

Крім того, відповідно до цього Декрету договір страхування визнається недійсним також у разі:

1) коли він укладений після страхового випадку;

2) коли об'єктом договору страхування є майно, яке підлягає конфіскації на підставі судового вироку або рішення, що набуло законної сили.

Договір страхування визнається недійсним у судовому порядку.

Розділ III
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПЛАТОСПРОМОЖНОСТІ СТРАХОВИКІВ

Стаття 28. Умови забезпечення платоспроможності страховиків

Умовами забезпечення платоспроможності страховиків є наявність у них сплаченого статутного фонду, створених страхових резервів, а також система перестраховування.

Мінімальний розмір статутного фонду страховиків установлюється в сумі, еквівалентній 5 тис. доларів США за курсом Національного банку України.

Страховики зобов'язані дотримуватися нормативних співвідношень між сумою власного статутного фонду з страховим резервом та обсягом прийнятих страхових зобов'язань.

Страхові зобов'язання залежно від страхування (перестраховування), крім обов'язкових, щодо суми статутного фонду і страхових резервів не повинні перевищувати:

з особистого страхування, крім страхування життя, — 40-кратної її величини;

з майнового страхування — 30-кратної її величини;

з страхування всіх видів відповідальності — 20-кратної її величини;

з перестраховування — 10-кратної її величини.

Вказані нормативні співвідношення можуть змінюватися Кабінетом Міністрів України за поданням Комітету у справах нагляду за страховою діяльністю.

Максимальний обсяг страхових зобов'язань за окремим договором страхування не може перевищувати 10 відсотків від суми статутного фонду і страхових резервів.

Для забезпечення страхових зобов'язань із страхування життя страховики повинні утворити окремі резерви за методикою, встановленою Комітетом у справах нагляду за страховою діяльністю.

Страховики, які прийняли на себе страхові зобов'язання в обсягах, що перевищують можливість їх виконання за рахунок власних активів, повинні застраховувати ризик виконання вказаних зобов'язань у перестраховувальників, як правило, резидентів.

Стаття 29. Страхові резерви

Страхові резерви утворюються страховиками з метою забезпечення майбутніх виплат страхових сум і страхового відшкодування залежно від видів страхування (перестраховування) шляхом відрахувань до 50 відсотків від страхових платежів з цих видів страхування та доходів, одержаних від розміщення тимчасово вільних коштів. Страхові резерви утворюються у тій валюті, в якій страховики несуть відповідальність за своїми страховими зобов'язаннями.

Резерви з страхування життя формуються окремо від резервів з ризикових видів страхування.

Страховики можуть утворювати резерви для фінансування заходів щодо запобігання нещасним випадкам, втратам та пошкодженням застрахованого майна також шляхом відрахувань від страхових платежів у межах, передбачених частиною першою цієї статті.

Страховики повинні розміщувати страхові резерви, інші тимчасово вільні кошти з урахуванням безпечності, прибутковості і ліквідності.

Стаття 30. Прибуток страховика

Прибуток від страхової діяльності визначається як різниця між доходами від страхової діяльності та собівартістю страхових послуг.

До доходів від страхової діяльності належать:

1) страхові платежі (страхові внески, страхові премії) за договорами страхування та перестраховування;

2) комісійні винагороди за перестраховування;

3) частка від страхових сум та страхових відшкодувань, сплачена перестраховувальниками;

4) повернуті суми спеціальних страхових резервів попередніх періодів;

5) інші доходи від страхової діяльності.

Витратами страховика, крім витрат на проведення страхування, є виплата страхових сум і страхового відшкодування, відрахування у страхові резерви і на запобіжні заходи.

Об'єктом оподаткування страховиків є прибуток, одержаний від страхової, перестраховувальної і фінансової діяльності, що може здійснюватися в межах, визначених цим Декретом.

Прибуток страховика, що залишається після сплати податків (чистий прибуток), є його власністю, і порядок його використання встановлюється страховиком самостійно.

Стаття 31. Фонд страхових гарантій

З метою додаткового забезпечення страхових зобов'язань страховики можуть на добровільних засадах створити Фонд страхових гарантій, який є юридичною особою. Державна реєстрація Фонду здійснюється в порядку, передбаченому для державної реєстрації суб'єктів підприємницької діяльності. Орган, що здійснює реєстрацію Фонду, в десятиденний термін з дня реєстрації повідомляє про це Комітет у справах нагляду за страховою діяльністю.

Джерелами утворення Фонду страхових гарантій є добровільні відрахування від страхових резервів, сформованих страховиками, що діють в Україні, а також доходи від розміщення цих коштів. Розмір відрахувань до Фонду страхових гарантій і порядок використання коштів цього Фонду встановлюються страховиками, які беруть в ньому участь.

Стаття 32. Особливості ведення бухгалтерського обліку та звітності страховиків

Страховики зобов'язані вести бухгалтерський облік операцій із страхування життя, а також з перестраховування окремо від операцій з інших видів страхування.

Облік страхових резервів повинен вестись відповідно до порядку, встановленого Комітетом у справах нагляду за страховою діяльністю.

Страховики зобов'язані щорічно подавати до Комітету у справах нагляду за страховою діяльністю балансовий звіт і звіт щодо прибутків і збитків, затверджені власником.

Стаття 33. Публікація страховиками річних балансів

Страховики публікують свій річний баланс за формою і в порядку, встановленому Комітетом у справах нагляду за страховою діяльністю.

Розділ IV
ДЕРЖАВНИЙ НАГЛЯД ЗА СТРАХОВОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ В УКРАЇНІ

Стаття 34. Державний нагляд за страховою діяльністю

Державний нагляд за страховою діяльністю здійснюється з метою дотримання вимог законодавства України про страхування, ефективного розвитку страхових послуг, запобігання неплатоспроможності страховиків та захисту інтересів страхувальників.

Державний нагляд за страховою діяльністю на території України здійснюється Комітетом у справах нагляду за страховою діяльністю, що діє відповідно до Положення, затвердженого Кабінетом Міністрів України.

Стаття 35. Функції Комітету у справах нагляду за страховою діяльністю

Основними функціями Комітету у справах нагляду за страховою діяльністю є:

(Закінчення на 8-й стор.).

ПРО СТРАХУВАННЯ

(Закінчення. Початок на 6—7 стор.).

1) ведення єдиного державного реєстру страховиків (перестраховувальників);

2) видача ліцензій на проведення страхової діяльності;

3) контроль за платоспроможністю страховиків щодо виконання їхніх страхових зобов'язань перед страхувальниками;

4) встановлення правил формування, розміщення та обліку страхових резервів;

5) розробка нормативних і методичних документів з питань страхової діяльності, що віднесена цим Декретом до компетенції Комітету у справах нагляду за страховою діяльністю;

6) узагальнення практики страхової діяльності, розробка і подання в установленому порядку пропозицій щодо розвитку і вдосконалення законодавства України про страхову діяльність;

7) участь у здійсненні заходів щодо підвищення кваліфікації кадрів для страхової діяльності.

Стаття 36. Права Комітету у справах нагляду за страховою діяльністю

Комітет у справах нагляду за страховою діяльністю має право:

1) у межах своєї компетенції одержувати від страховиків встановлену звітність про страхову діяльність та інформацію про їх фінансовий стан, а також інформацію від підприємств, установ і організацій, в тому числі банків, та громадян необхідну для виконання покладених на нього функцій;

2) проводити перевірку щодо правильності застосування страховиками законодавства України про страхову діяльність і достовірності їх звітності;

3) при виявленні порушень страховиками вимог законодавства України про страхову діяльність давати їм приписи про їх усунення, а у разі невиконання приписів зупиняти або обмежувати дію ліцензій цих страховиків до усунення виявлених порушень або приймати рішення про відкликання ліцензій;

4) звертатися до арбітражного суду з позовом про скасування державної реєстрації страховика у випадках, передбачених статтею 8 Закону України «Про підприємництво».

Стаття 37. Ліцензування страхової діяльності

Комітет у справах нагляду за страховою діяльністю видає страховикам ліцензії на проведення конкретних видів страхування і перестраховування, передбачених статтею 6 цього Декрету.

Для одержання ліцензії страховик подає до Комітету у справах нагляду за страховою діяльністю заяву, до якої додаються:

копії установчих документів та копія свідоцтва про реєстрацію;

довідки банків або інших кредитних установ, що підтверджують наявність і розміри сплаченого статутного фонду;

економічне обгрунтування запланованої страхової (перестраховувальної) діяльності;

інформація про учасників страховика, голову виконавчого органу та його заступників.

Комітет у справах нагляду за страховою діяльністю зобов'язаний розглянути клопотання страховика про видачу йому ліцензії у термін, що не перевищує 30 днів з часу одержання всіх передбачених цією статтею документів.

Про внесення змін в установчий договір страховик зобов'язаний повідомити Комітет у справах нагляду за страховою діяльністю в десятиденний термін з часу реєстрації цих змін в установленому порядку.

Стаття 38. Відмова у видачі ліцензії на проведення страхової діяльності

Підставою для відмови у видачі юридичній особі ліцензії на проведення страхової діяльності може бути невідповідність документів, що додаються до заяви, вимогам чинного законодавства України.

Про відмову у видачі ліцензії Комітет у справах нагляду за страховою діяльністю повідомляє юридичну особу в письмовій формі із зазначенням причини відмови.

Стаття 39. Дотримання комерційної таємниці страховика службовими особами Комітету у справах нагляду за страховою діяльністю

Службові особи Комітету у справах нагляду за страховою діяльністю не повинні розголошувати в будь-якій формі відомості, що є комерційною таємницею страховика, за винятком випадків, передбачених чинним законодавством.

Стаття 40. Взаємовідносини страховика і держави

Страховик не відповідає за зобов'язання держави, а держава — за зобов'язання страховика, за винятком обов'язкового страхування, згідно з яким держава гарантує виконання зобов'язань перед страхувальниками в разі неплатоспроможності страховика з цього виду страхування.

Не допускається, за винятком обов'язкового страхування, будь-яке централізоване регулювання (уніфікація, обмеження, обов'язковість тощо) розмірів страхових платежів (тарифів) і страхових сум (страхового відшкодування), умов укладання страхових договорів, взаємовідносин страховика і страхувальника, якщо вони не суперечать законодавству України.

Стаття 41. Гарантії прав та законних інтересів страховиків

Держава гарантує дотримання і захист майнових та інших прав і законних інтересів страховиків умов вільної конкуренції у здійсненні страхової діяльності.

Втручання в діяльність страховиків з боку державних та інших органів забороняється, якщо воно не пов'язане з повноваженнями органів, які здійснюють державний нагляд та контроль за діяльністю страховиків.

Розділ V.
ЗАКЛЮЧНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 42. Страхування іноземних громадян, осіб без громадянства та іноземних юридичних осіб на території України

Іноземні громадяни, особи без громадянства та іноземні юридичні особи на території України користуються правом на страховий захист нарівні з громадянами і юридичними особами України.

Стаття 43. Розгляд спорів

Спори, пов'язані із страхуванням, вирішуються в порядку, передбаченому чинним законодавством України.

Стаття 44. Міжнародні договори

Якщо міжнародним договором України встановлені інші правила, ніж ті, які передбачені цим Декретом, то на території України застосовуються правила міжнародного договору.

Стаття 45. Про порядок введення в дію цього Декрету

Цей Декрет набуває чинності з дня опублікування.

Страховики, які утворені до набуття чинності цього Декрету, повинні до 1 січня 1994 року перереєструватися відповідно до вимог цього Декрету без стягнення плати за цю перереєстрацію та одержати ліцензію на здійснення відповідного виду страхової діяльності.

Прем'єр-міністр України
Л. КУЧМА
Міністр Кабінету
Міністрів України
В. ПУСТОВОЙТЕНКО

м. Київ
10 травня 1993 року
№ 47-93.

ДЕКРЕТ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПРО ОСОБЛИВОСТІ ПРИВАТИЗАЦІЇ МАЙНА В АГРОПРОМИСЛОВОМУ КОМПЛЕКСІ

Кабінет Міністрів України **постановляє:**

1. Установити, що приватизація майна підприємств харчової промисловості, які переробляють сільськогосподарську сировину, борошномельно-круп'яної та комбікормової промисловості, сервісних, будівельних, фірмових торговельних, несільськогосподарських підприємств і організацій агропромислового комплексу незалежно від вартості об'єктів приватизації (але не менше необхідної для створення статутного фонду акціонерного товариства згідно з чинним законодавством) проводиться шляхом перетворення їх у відкриті акціонерні товариства у порядку, встановленому постановою Кабінету Міністрів України від 7 грудня 1992 року № 686.

Право на пільгове придбання акцій (із застосуванням приватизаційних майнових сертифікатів, і власних коштів у розмірі, що не перевищує половини вартості цих сертифікатів) після використання першочергового права працівниками підприємств, що приватизуються, мають члени селянських (фермерських) господарств, працівники колективних і державних сільськогосподарських підприємств та інших сільськогосподарських товаровиробників.

До членів трудових колективів підприємств, що приватизуються, а також сільськогосподарських товаровиробників прирівнюються також особи, які вийшли на пенсію, звільнені у зв'язку із скороченням штатів і не працюють з моменту звільнення на інших підприємствах, особи, які мають право відповідно до законодавства повернутися на попереднє місце роботи на цьому підприємстві, та інваліди, які звільнені у зв'язку з каліцтвом або професійним захворюванням.

Члени трудових колективів підприємств, що приватизуються (крім підприємств і організацій агропромислового комплексу, які підлягають приватизації за погодженням з Кабінетом Міністрів України), та сільськогосподарські товаровиробники, а також прирівняні до них особи мають переважне право на придбання не менш як 51 відсотка акцій підприємств, що приватизуються. Конкретний розмір квоти встановлюється у плані приватизації об'єкта.

Якщо члени трудових колективів підприємств, що приватизуються, сільськогосподарські товаровиробники і прирівняні до них особи не викупили акції в межах зазначених квот, право на їх придбання мають за власні кошти недержавні сільськогосподарські підприємства різних організаційно-правових форм господарювання.

При цьому розподіл акцій між сільськогосподарськими товаровиробниками, а також недержавними сільськогосподарськими підприємствами здійснюється пропорційно до обсягів сировини, зданої на об'єкт приватизації, або послуг, одержаних за рік, що передує року приватизації.

Акції, які не були викуплені на пільгових умовах протягом одного року з дня початку їх продажу, реалізуються на загальних підставах згідно з чинним законодавством.

У разі приватизації майна підприємств і організацій, що підлягають приватизації за погодженням з Кабінетом Міністрів України, визначається частка акцій, що тимчасово залишається у власності держави. Решта акцій реалізується в порядку, передбаченому цією статтею.

2. Установити, що приватизація майна радгоспів та інших державних сільськогосподарських підприємств і організацій (крім тих, що підлягають приватизації за погодженням з Кабінетом Міністрів України) здійснюється шляхом перетворення їх у колективні сільськогосподарські підприємства. До членів трудових колективів підприємств прирівнюються також особи, вказані у частині третій статті 1 цього Декрету.

При цьому членам трудових колективів безплатно передається частка державного майна, розмір якої визначається як добуток вартості майна, що припадає на одного члена колективного сільськогосподарського підприємства по області (Республіці Крим), і кількості працівників підприємства, що приватизується, та прирівняних до них осіб.

Решта державного майна (понад зазначену частку) приватизується за приватизаційні майнові сертифікати. Право на першочергове придбання цього майна мають члени даного сільськогосподарського підприємства та зайняті у соціальній сфері на селі особи, визначені частиною восьмою статті 6 Земельного кодексу України. Не реалізоване протягом шести місяців з дня початку реалізації за майнові сертифікати майно приватизується на загальних підставах згідно з чинним законодавством.

3. Приватизація державних сільськогосподарських підприємств і організацій, що підлягають приватизації за погодженням з Кабінетом Міністрів України, проводиться в порядку, передбаченому частинами першою і восьмою статті 1 та частинами другою і третьою статті 2 цього Декрету.

4. Приватизація частки державного майна підприємств агропромислового комплексу із змішаною формою власності здійснюється шляхом перетворення їх у відкриті акціонерні товариства з продажем акцій, що належать державі, за приватизаційні майнові сертифікати, в порядку, передбаченому статтею 1 цього Декрету.

5. Державні підприємства і підприємства із змішаною формою власності агропромислового комплексу, вартість майна яких недостатня для створення акціонерного товариства, приватизуються шляхом викупу членами трудових колективів цих підприємств та особами, зазначеними у частині третій статті 1 цього Декрету, з використанням приватизаційних майнових сертифікатів. Залишок невикупленого майна цих підприємств приватизується на загальних підставах.

6. Затвердити перелік державних підприємств і організацій агропромислового комплексу, приватизація майна яких здійснюється за погодженням з Кабінетом Міністрів України, що додається.

7. Цей Декрет набуває чинності з дня опублікування.

Прем'єр-міністр України
Л. КУЧМА
Міністр Кабінету
Міністрів України
В. ПУСТОВОЙТЕНКО

м. Київ
17 травня 1993 року
№ 51-93

Додаток до Декрету Кабінету Міністрів України від 17 травня 1993 року № 51-93

Перелік державних підприємств і організацій агропромислового комплексу, приватизація майна яких здійснюється за погодженням з Кабінетом Міністрів України

Спеціалізовані елеватори, холодильники, об'єкти складського господарства, що забезпечують постійне розміщення державних ресурсів

Підприємство цукрової та олійно-жирової промисловості

Хлібокомбінати, хлібозаводи, макаронні фабрики

Машинно - випробувальні станції

Підприємства і організації, установи державної ветеринарної медицини і Укрзооветпостачу

Насінницькі, племінні заводи та підприємства, кінні заводи, селекційно-гібридні центри, сортовипробувальні станції та дільниці, науково-дослідні організації

Нерестово-виросні рибницькі господарства

Рибоводно - меліоративні станції

ДЕКРЕТ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПРО ОПЕРАЦІЇ З ДАВАЛЬНИЦЬКОЮ СИРОВИНОЮ У ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНИХ ВІДНОСИНАХ

Стаття 1. Визначення термінів

Наведені у цьому Декреті терміни вживаються у такому значенні:

давальницька сировина — це сировина, матеріали, напівфабрикати і вироби, що ввезені на митну територію України іноземним замовником або вивезені за межі цієї території українським замовником для використання у виробленні готової продукції з наступним поверненням цієї продукції або її частки до країни власника чи за його дорученням вивезенням її до іншої країни;

операція з давальницькою сировиною — зовнішньоекономічна операція по переробці, обробці чи збагаченню давальницької сировини, ввезеної на митну територію України або вивезеною за її межі з метою отримання готової продукції за відповідну плату;

замовник — суб'єкт господарської діяльності, який надає давальницьку сировину;

виконавець — суб'єкт господарської діяльності, який здійснює переробку, обробку чи збагачення давальницької сировини;

готова продукція — це продукт, вироблений з використанням давальницької сировини і визначений як кінцевий у контракті між замовником і виконавцем.

Стаття 2. Порядок ввезення на митну територію України давальницької сировини іноземного замовника та вивезення з неї готової продукції, що вироблена з використанням цієї сировини

Давальницька сировина, що ввозиться на митну територію України іноземним замовником, обкладається ввізним митом за ставками Єдиного митного тарифу України.

Сплата ввізного мита здійснюється українським виконавцем шляхом видачі простого векселя з відстроченням платежу на термін виконання операції з давальницькою сировиною, але не більш як на 90 календарних днів з моменту оформлення ввізної вантажної митної декларації. Облік зазначених векселів ведеться податковою інспекцією за місцем знаходження виконавця.

Кабінет Міністрів України за поданням Міністерства економіки України своїми постановами (розпорядженнями) може встановлювати інші терміни відстрочення платежу за окремими видами операцій з давальницькою сировиною.

У разі вивезення готової продукції за межі митної території України у період, на який дається відстрочення платежу, вексель погашається і ввізне мито не справляється. Дозволяється часткове погашення векселів відповідно до частки вивезеної готової продукції. В разі невивезення усієї готової продукції або її частки у визначений цим Декретом термін виконавець зобов'язаний протягом 5 банківських днів оплатити вексель. Для визначення розміру платежу мита вартість давальницької сировини перераховується у національну валюту України за поточним курсом Національного банку України, що діє на момент пред'явлення векселя до оплати.

Підставою для митного оформлення давальницької сировини, що ввозиться на митну територію України, є пред'явлення українським виконавцем органові митного контролю зазначеного векселя, авізованого (взятого на облік) податковою інспекцією.

Підставою для митного оформлення готової продукції, що вироблена з використанням давальницької сировини і вивозиться з митної території України, є пред'явлення українським виконавцем органові митного контролю зазначеного векселя та копії ввізної вантажної митної декларації.

Підставою для погашення векселів є пред'явлення українським виконавцем податковій інспекції копії вивізної вантажної митної декларації.

Порядок видачі, обліку і погашення векселів установлюється Міністерством фінансів України за погодженням з Міністерством економіки України.

При оформленні вантажної митної декларації по операціях з давальницькою сировиною на ній робиться відмітка «Давальницька сировина».

Готова продукція, що вироблена з давальницької сировини іноземного замовника і належить йому, не обкладається вивізним (експортним) митом та не підпадає під режим ліцензування і квотування.

Стаття 3. Порядок вивезення давальницької сировини українського замовника за межі митної території України та повернення до неї готової продукції

Давальницька сировина, яка вивозиться за межі митної території України українським замовником, обкладається вивізним (експортним) митом за ставками згідно з Декретом Кабінету Міністрів України від 11 січня 1993 року № 3-93 «Про вивізне (експортне) мито у 1993 році».

Сплата вивізного (експортного) мита здійснюється українським замовником шляхом видачі простого векселя з відстроченням платежу на термін виконання операції з давальницькою сировиною, але не більш як на 90 календарних днів з моменту оформлення вивізної вантажної митної декларації.

Кабінет Міністрів України за поданням Міністерства економіки України може встановлювати своїми постановами (розпорядженнями) інші терміни платежу за окремими видами виробничих операцій.

У разі ввезення готової продукції на митну територію України у період, на який дається відстрочення, вексель погашається і вивізне мито не справляється.

Видача, облік і погашення векселів, а також справляння і визначення розміру митних платежів здійснюються у порядку, передбаченому статтею 2 цього Декрету.

За частину давальницької сировини, що використовується для проведення розрахунків за її переробку, українським замовником сплачується вивізне (експортне) мито, а також податок на добавлену вартість виходячи з її митної вартості, встановленої при здійсненні бартерних (товарообмінних) операцій.

Підставою для митного оформлення давальницької сировини, що вивозиться з митної території України, є пред'явлення українським замовником органові митного контролю зазначеного векселя, авізованого (взятого на облік) податковою інспекцією.

Підставою для митного оформлення готової продукції, що вироблена з використанням давальницької сировини і ввозиться на митну територію України, є пред'явлення українським замовником митному органові зазначеного векселя, копії вивізної вантажної митної декларації та довідки банку про сплату експортного (вивізного) мита і податку на добавлену вартість на частину сировини, використану для проведення розрахунків з іноземним виконавцем.

Підставою для погашення векселів є пред'явлення українським замовником податковій інспекції копії ввізної вантажної митної декларації.

Вивезення за межі митної території України давальницької сировини, крім тієї, що передбачена Декретом Кабінету Міністрів України від 26 грудня 1992 року № 16—92 «Про встановлення спеціального режиму експорту окремих видів товарів», не підлягає ліцензуванню і квотуванню.

Готова продукція, вироблена з давальницької сировини, що ввозиться на митну територію України, звільняється від сплати ввізного мита.

Стаття 4. Порядок розрахунків за переробку, обробку чи збагачення давальницької сировини

Розрахунки за переробку, обробку чи збагачення давальницької сировини можуть провадитися у грошовій формі чи виділенням частки давальницької сировини або з використанням обох форм одночасно за згодою сторін.

Органи, уповноважені управляти державним майном, можуть давати державним суб'єктам господарської діяльності рекомендації щодо розміру плати за операції з давальницькою сировиною.

Вивезення українським виконавцем частки давальницької сировини, отриманої на сплату виконаної роботи, або продукції, виробленої з цієї частки, здійснюється на загальних підставах.

Стаття 5. Гарантії при здійсненні операцій з давальницькою сировиною

Держава гарантує додержання прав і законних інтересів замовників і виконавців, у тому числі право розпорядження на власний розсуд давальницькою сировиною і продукцією, виготовленою з її використанням.

Державні органи несуть майнову відповідальність у повному обсязі перед замовниками і виконавцями за свої дії, що суперечать чинному законодавству і завдають цим суб'єктам господарювання збитків, на умовах і в порядку, передбачених статтею 34 Закону Української РСР «Про зовнішньоекономічну діяльність» і статтею 56 Закону України «Про власність».

Стаття 6. Заключні положення

Цей Декрет набуває чинності з дня опублікування.

Прем'єр-міністр України
Л. КУЧМА

Міністр Кабінету Міністрів України
В. ПУСТОВОЙТЕНКО

м. Київ
17 травня 1993 року.
№ 52-93

ДЕКРЕТ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПРО ДЕРЖАВНИЙ ПРОБІРНИЙ НАГЛЯД

Цей Декрет встановлює правові основи державного контролю за видобуванням, виробництвом, використанням, обігом, обліком і зберіганням дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, виконанням операцій із зазначеними цінностями.

Стаття 1. У цьому Декреті терміни вживаються в такому значенні:

державний пробірний нагляд — система організаційно-технічних і правових заходів, спрямованих на здійснення державного контролю за видобуванням, виробництвом, використанням, обігом, обліком і зберіганням дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння та виробів із них, виконанням операцій із зазначеними цінностями, а також на забезпечення залучення до вторинної переробки відходів і брухту, що містять дорогоцінні метали і дорогоцінне каміння;

дорогоцінні метали — золото, срібло, платина і метали платинової групи (паладій, іридій, родій, рутеній, осмій) у будь-якому вигляді та стані: у сировині, сплавах, напівфабрикатах, промислових продуктах, хімічних сполуках, виробах, відходах, брухті тощо;

дорогоцінне каміння — природні алмази, смарагди, рубіни, сапфіри, олександрити, а також органогенні утворення — перли і бурштин у сировинному та обробленому вигляді;

вироби з дорогоцінних металів — вироби, виготовлені із сплавів дорогоцінних металів або сплавів дорогоцінних металів із кольоровими металами;

видобування дорогоцінних металів — вилучення дорогоцінних металів з надр і відходів гірничо-збагачувального або металургійного виробництва (хвости збагачення, відвали, шлаки, шлами, недогарки) усіма можливими способами;

видобування дорогоцінного каміння — вилучення дорогоцінного каміння з руд або пісків та його сортування;

виробництво дорогоцінних металів — вилучення дорогоцінних металів з концентратів та інших напівпродуктів, відходів і брухту, що містять ці метали, а також афінаж дорогоцінних металів;

використання дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння — переробка, оброблення, витрачання і застосування дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння для виробничих, наукових і соціально-культурних цілей;

проба — державний стандарт, що визначає цінність сплаву, з якого виготовлено вироби з дорогоцінних металів, і засвідчує вміст вагових одиниць основного дорогоцінного металу в одній тисячі вагових одиниць сплаву;

державне пробірне клеймо — знак встановленого єдиного зразка, що засвідчує цінність виробів із дорогоцінних металів;

клеймування — пробірно-технологічна операція нанесення відбитку державного пробірного клейма на ювелірні та інші побутові вироби з дорогоцінних металів;

іменник — спеціальний знак, що засвідчує виготовлювача ювелірних та інших побутових виробів із дорогоцінних металів;

операції з дорогоцінними металами і дорогоцінним камінням дії, пов'язані з:

— переходом права власності та інших прав на дорогоцінні метали і дорогоцінне каміння;

— надходженням дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння до місць зберігання, фондів і запасів, а також їх зберіганням і відпуском у встановленому порядку;

— зміненням вмісту або фізичного стану дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння у будь-яких речовинах і матеріалах під час видобування, виробництва і використання;

— ввезенням дорогоцінних металів і дорогоцінного

(Закінчення на 10-й стор.).

ПРО ДЕРЖАВНИЙ ПРОБІРНИЙ НАГЛЯД

(Закінчення. Початок на 9-й стор.).

каміння, виробів і матеріалів, що їх містять, в Україну з-за кордону та вивезенням з України.

Стаття 2. В Україні для ювелірних та інших побутових виробів із дорогоцінних металів встановлюються такі проби:

платина — 950 (дев'ятсот п'ятдесята)

золото — 333 (триста тридцять третя)

375 (триста сімдесят п'ята)

500 (п'ятисота)

585 (п'ятсот вісімдесят п'ята)

750 (сімсот п'ятдесята)

срібло — 750 (сімсот п'ятдесята)

800 (восьмисота)

830 (вісімсот тридцята)

875 (вісімсот сімдесят п'ята)

925 (дев'ятсот двадцять п'ята)

960 (дев'ятсот шістдесята)

паладій — 500 (п'ятисота)

850 (вісімсот п'ятдесята)

Допускається виготовлення виробів із золота проби 583 (п'ятсот вісімдесят третьої) підприємствами побутового обслуговування населення та громадянами-підприємцями.

Вироби з дорогоцінних металів не повинні мати частин, виготовлених із недорогоцінних металів, за винятком тих частин, котрих не можна виготовити з дорогоцінних металів з технічних причин.

Допускається покриття виробів із сплавів дорогоцінних металів іншим дорогоцінним металом за умови їх клеймування за основним сплавом.

Припій для виробів із золота і платини повинен мати ту саму пробу, що й основний сплав виробів. Припій для виробів із срібла не повинен мати пробу нижче 650 (шістсот п'ятдесятої).

Стаття 3. Усі ювелірні та інші побутові вироби з дорогоцінних металів, виготовлені в Україні, ввезені з-за кордону для продажу, або ті, що вивозяться з України, повинні відповідати пробам, установленим цим Декретом, і мати державне пробірне клеймо. Опис державного пробірного клейма та його форма затверджуються Міністерством фінансів України.

Державні пробірні клейма виготовляються лише за замовленням Державної пробірної палати України.

Клеймування виробів із дорогоцінних металів державним пробірним клеймом і пов'язані з цим дії (випробування, відбирання проб, контрольний аналіз тощо) здійснюються Державною пробірною палатою України та державними інспекціями пробірного нагляду.

На території України також перебувають в обігу вироби з дорогоцінних металів, які були виготовлені і клеймовані згідно з порядком, що діяв до прийняття цього Декрету.

Виробництво і ввезення з-за кордону для продажу виробів із дорогоцінних металів, що не відповідають одній з установлених цим Декретом проб, допускається лише за умови їх клеймування за найближчою нижчою пробою відповідного дорогоцінного металу.

Вироби, які мають пробу нижче встановленої мінімальної, не підлягають клеймуванню та реалізації як вироби з дорогоцінних металів.

Не підлягають обов'язковому клеймуванню в органах державного пробірного нагляду:

напівфабрикати і злитки з дорогоцінних металів;

вироби з дорогоцінних металів, які мають історичну або археологічну цінність, а також ордени, медалі і монети;

дрібна насічка (інкрустація) золотом і сріблом на зброї, предметах побуту, релігійного культу тощо;

сухозлітка жовта і сухозлітка срібна;

прилади, лабораторний посуд та інші вироби, що виготовляються з дорогоцінних металів і призначені для наукових, виробничих, медичних та інших цілей.

Державний митний комітет України щомісячно подає Державній пробірній палаті України відомості про підприємства, установи, організації та громадян-підприємців, загальну вагу або кількість ввезених ними в Україну з-за кордону дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, ювелірних, побутових та інших виробів із них.

Стаття 4. Підприємства, установи і організації незалежно від форм власності, а також громадяни-підприємці, які виготовляють ювелірні та інші побутові вироби з дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, зобов'язані мати іменник, відбиток якого проставляється виготовлювачем на всіх виробах. Відбиток іменника щорічно підлягає реєстрації в органах державного пробірного нагляду.

Використання іменника, не зареєстрованого в органах державного пробірного нагляду, забороняється.

Стаття 5. Державний пробірний нагляд здійснюється Державною пробірною палатою України, підпорядкованими їй регіональними державними інспекціями пробірного нагляду та постійними контролерами на підприємствах по виробництву дорогоцінних металів і обробці алмазної сировини (надалі — органи державного пробірного нагляду).

Органи державного пробірного нагляду належать до сфери управління Міністерства фінансів України.

Стаття 6. Органи державного пробірного нагляду здійснюють:

1) випробування, контрольний аналіз і клеймування ювелірних та інших побутових виробів із дорогоцінних металів як виготовлених в Україні, так і ввезених з-за кордону для продажу;

2) проведення арбітражного і контрольного аналізу для визначення вмісту дорогоцінних металів у виробах, напівфабрикатах, злитках, припої, монетах, гальванічних покриттях, відходах, брухті, хімічних сполуках у будь-якому стані;

3) виготовлення пробірних реактивів;

4) проведення експертизи відбитків державного пробірного клейма і технічної експертизи дорогоцінних металів дорогоцінного каміння та виробів із них;

5) реєстрацію підприємств, установ і організацій, а також громадян-підприємців, які здійснюють операції з дорогоцінними металами і дорогоцінним камінням, та видачу реєстраційних посвідчень;

6) контроль за:

видобуванням, виробництвом, використанням, обігом дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння та виробів із них, а також за технологічними процесами, де застосовуються дорогоцінні метали і дорогоцінне каміння;

станом обліку та зберіганням дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, виробів, відходів і брухту, що їх містять;

реалізацією, скуповуванням, заставою дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння та виробів із них;

повнотою збирання та переробкою відходів і брухту, що містять дорогоцінні метали і дорогоцінне каміння, а також своєчасністю їх здачі на спеціалізовані переробні підприємства;

виконанням науково-дослідних робіт, що мають за мету економію дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння або їх заміну на інші матеріали.

За виконання робіт, передбачених пунктами 1—5 цієї статті, органами державного пробірного нагляду справляється плата відповідно до пробірного тарифу, що затверджується Міністерством фінансів України.

Стаття 7. Службові особи органів державного пробірного нагляду мають право:

1) безперешкодно відвідувати підприємства, установи і організації незалежно від форм власності, а також громадян-підприємців, діяльність яких підлягає державному пробірному нагляду, для проведення ревізій та перевірок дотримання правил видобування, виробництва, використання, обігу, обліку та зберігання дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, виробів, відходів і брухту, що їх містять, а також інших правил державного пробірного нагляду;

2) проводити огляд робочих і допоміжних приміщень та інших місць зберігання дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, виробів, відходів і брухту, що їх містять, і у разі виявлення порушень встановленого порядку опечатувати зазначені приміщення і місця.

3) вимагати від керівних та інших службових осіб пояснень і довідок та опечатувати в необхідних випадках бухгалтерську, нормативно-технічну та іншу документацію, що стосується видобування, виробництва, використання, обігу, обліку та зберігання дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, виробів, відходів і брухту, що їх містять;

4) вилучати в установленому порядку для перевірки і аналізу:

дорогоцінні метали і вироби з них, що підлягають клеймуванню, але не мають відбитків державного пробірного клейма;

дорогоцінні метали і вироби з них, що мають відбитки державного пробірного клейма, але через нечіткий рельєф, пошкодження та з інших причин викликають сумнів у їх справжності;

вироби з упаяними відбитками державного пробірного клейма;

дорогоцінне каміння, що викликає сумнів у його справжності;

5) проводити в установленому порядку відбирання зразків продукції, що містить дорогоцінні метали, для аналізу в лабораторії органу державного пробірного нагляду;

злитків, сплавів та інших видів матеріалів, призначених для виготовлення виробів і напівфабрикатів;

хімічних сполук, призначених для виробничих і аналітичних цілей у будь-якому стані;

виробів, напівфабрикатів, окремих деталей і вузлів, відходів і брухту, а також інших видів матеріалів, що містять дорогоцінні метали;

6) брати участь у розробленні стандартів і технічних умов на дорогоцінні метали і дорогоцінне каміння, а також вироби, що їх містять;

7) давати керівникам підприємств, установ і організацій та громадянам-підприємцям, діяльність яких підлягає державному пробірному нагляду, приписи щодо усунення виявлених при перевірках порушень правил державного пробірного нагляду;

8) розглядати справи про адміністративні правопорушення, пов'язані з недотриманням правил видобування, виробництва, використання, обігу, обліку та зберігання дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, виробів, відходів і брухту, що їх містять;

9) передавати правоохоронним органам матеріали про порушення, що мають ознаки кримінального злочину.

Рішення органів державного пробірного нагляду, прийняті в межах їхньої компетенції, є обов'язковими для виконання підприємствами, установами і організаціями, а також громадянами-підприємцями, яким вони адресовані.

Рішення органів державного пробірного нагляду може бути оскаржено до суду або арбітражного суду.

Службові особи органів державного пробірного нагляду несуть установлену чинним законодавством відповідальність у разі неправомірного використання наданих їм прав, у тому числі за розголошення комерційної таємниці.

Стаття 8. Державному пробірному нагляду підлягають усі суб'єкти підприємництва незалежно від форм власності і громадяни-підприємці, які здійснюють такі види діяльності:

видобування дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, виготовлення та реалізація виробів з їх використанням;

збирання та переробка твердих і рідких відходів виробництв і брухту, що містять дорогоцінні метали і дорогоцінне каміння;

скуповування та приймання під заставу, зберігання, експонування, надання посередницьких послуг, продаж дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, ювелірних, побутових та інших виробів із них.

Державному пробірному нагляду також підлягають митниці, музеї, військові частини та інші підрозділи Міністерства оборони України, Міністерства внутрішніх справ України, Служби безпеки України, Національної гвардії України, Державного комітету по охороні державного кордону України та інші установи і організації.

Стаття 9. Усі підприємства, установи і організації, а також громадяни-підприємці, які здійснюють діяльність, передбачену частиною першою статті 8 цього Декрету, підлягають обов'язковій реєстрації в органах державного пробірного нагляду в порядку, що встановлюється Міністерством фінансів України.

Здійснення цієї діяльності без реєстраційного посвідчення органу державного пробірного нагляду забороняється.

Стаття 10. Підприємства, установи і організації, а також громадяни-підприємці, діяльність яких підлягає державному пробірному нагляду, зобов'язані:

сприяти службовим особам органів державного пробірного нагляду у здійсненні ними контролю згідно із статтею 6 цього Декрету;

використовувати дорогоцінні метали і дорогоцінне каміння відповідно до виду діяльності, зазначеного в реєстраційному посвідченні, виданому органом державного пробірного нагляду;

вести облік і забезпечити зберігання дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, виробів, відходів і брухту, що їх містять, у порядку, що встановлюється Міністерством фінансів України;

забезпечувати повне збирання та своєчасну здачу на спеціалізовані переробні підприємства відходів і брухту, що містить дорогоцінні метали і дорогоцінне каміння.

Стаття 11. Підприємства, установи і організації, громадяни-підприємці, діяльність яких підлягає державному пробірному нагляду, винні у порушенні правил державного пробірного нагляду, несуть майнову відповідальність:

1) за здійснення діяльності, передбаченої частиною першою статті 8 цього Декрету, без реєстраційного посвідчення органу державного пробірного нагляду — сплачують штраф у розмірі десяти мінімальних заробітних плат, а за ті ж дії, вчинені повторно протягом року, — у розмірі п'ятдесяти мінімальних заробітних плат;

2) за відсутність обліку дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, виробів, відходів і брухту, що їх містять, або неналежне ведення цього обліку — сплачують штраф у розмірі до десяти мінімальних заробітних плат;

3) за реалізацію ювелірних та інших побутових виробів із дорогоцінних металів, які не пройшли державного пробірного контролю, або виробів, які не підлягають реалізації як вироби з дорогоцінних металів, — сплачують штраф у розмірі п'ятдесяти відсотків вартості реалізованих виробів;

4) за виготовлення ювелірних та інших побутових виробів із використанням державного пробірного клейма, вилученого з іншого виробу з дорогоцінного металу, — сплачують штраф у розмірі ста відсотків вартості виготовлених виробів за діючими роздрібними цінами.

Начальник Державної пробірної палати України та начальники регіональних державних інспекцій пробірного нагляду на підставі акта перевірки, оформленого в установленому порядку, за наявності порушень, передбачених цією статтею, видають підприємству, установі, організації або громадянину-підприємцю постанови про накладення штрафів за формою, що встановлюється Міністерством фінансів України.

Один примірник постанови надсилається державній податковій інспекції за місцем знаходження підприємства, установи, організації, громадянина-підприємця для контролю за сплатою штрафів.

У разі невиконання порушником постанови протягом 15 днів з дня її видачі сума штрафу стягується у безспірному порядку державною податковою інспекцією.

Оскарження дій щодо накладення штрафів провадиться у судовому порядку.

Суми стягнених штрафів зараховуються до державного бюджету.

Стаття 12. Цей Декрет набуває чинності з дня опублікування.

Прем'єр-міністр України
Л. КУЧМА

Міністр Кабінету Міністрів України
В. ПУСТОВОЙТЕНКО

м. Київ
17 травня 1993 року
№ 53-93

ПОСТАНОВИ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

від 2 червня 1993 р.
№ 392
Київ

ПРО ЗАХОДИ У ЗВ'ЯЗКУ З ПІДВИЩЕННЯМ МІНІМАЛЬНОГО РОЗМІРУ ЗАРОБІТНОЇ ПЛАТИ

Відповідно до постанови Верховної Ради України від 1 червня 1993 р. «Про підвищення мінімальних розмірів заробітної плати та пенсії за віком» Кабінет Міністрів України **постановляє:**

1. Установити, що розміри виплат, які обчислюються виходячи із розміру мінімальної заробітної плати (державна допомога, компенсації, стипендії), визначаються з мінімальної заробітної плати 6900 крб. на місяць, збільшеної в 1,8 раза.

2. Підприємствам, установам і організаціям:

визначити розміри виплат, що відповідно до чинного законодавства обчислюються із середнього заробітку (допомога у разі тимчасової непрацездатності, вихідна допомога, відпустка тощо), з урахуванням нових тарифних ставок і посадових окладів у порядку, встановленому постановою Кабінету Міністрів України від 21 березня 1992 р. № 140 «Про додаткові заходи у зв'язку з підвищенням заробітної плати» (ЗП України, 1992 р., № 3, ст. 80);

провести перерахунок розміру компенсації шкоди, заподіяної працівникові внаслідок ушкодження здоров'я при виконанні ним трудових обов'язків, одночасно з переглядом тарифних ставок і посадових окладів на величину їх фактичного підвищення.

3. Установити допомогу з державного соціального страхування на поховання у розмірі 69 тис. карбованців.

У разі смерті пенсіонера його сім'ї або особі, яка здійснила поховання, виплачується допомога на поховання в розмірі двомісячної пенсії, але не менше 69 тис. карбованців.

4. Установити щомісячні компенсаційні виплати у розмірі 3450 крб. непрацюючій працездатній особі, яка доглядає за інвалідом 1 групи, а також за престарілим, який досяг 80-річного віку.

5. Міністерству праці та Міністерству фінансів давати в необхідних випадках роз'яснення щодо застосування цієї постанови.

6. Визнати такою, що втратила чинність, постанову Кабінету Міністрів України від 26 січня 1993 р. № 46 «Про заходи у зв'язку з підвищенням мінімального розміру заробітної плати».

7. Ця постанова набуває чинності з 1 червня 1993 року.

Прем'єр-міністр України
Л. КУЧМА.
Міністр Кабінету Міністрів України
В. ПУСТОВОЙТЕНКО.

від 2 червня 1993 р.
№ 394
Київ

ПРО ЦІЛЬОВУ ГРОШОВУ ДОПОМОГУ ГРОМАДЯНАМ З МІНІМАЛЬНИМИ ДОХОДАМИ

З метою посилення цільової грошової допомоги громадянам з мінімальними доходами Кабінет Міністрів України **постановляє:**

1. Запровадити з 1 червня 1993 р. щомісячну грошову допомогу непрацездатним громадянам (крім дітей, допомога яким передбачена Законом України «Про державну допомогу сім'ям з дітьми») у сім'ях, де середньомісячний сукупний доход на одного члена сім'ї за три попередні місяці не досягав граничного розміру, який визначається Кабінетом Міністрів України.

Установити, що допомога надається у вигляді цільових виплат на:

прожиття;

оплату житла, комунальних послуг, електроенергії та придбання і доставку палива.

Міністерству праці, Міністерству економіки, Міністерству соціального захисту населення, Міністерству статистики і Міністерству фінансів подати Кабінету Міністрів України для затвердження погоджені розрахунки граничного розміру середнього сукупного доходу та розмірів цільових виплат з 1 червня 1993 року.

Щомісяця аналізувати динаміку цін на споживчі товари і послуги і в разі необхідності подавати пропозиції про перегляд граничного розміру середнього сукупного доходу та цільових виплат.

2. Установити, що вказана допомога призначається місцевими органами соціального захисту населення на підставі звернення громадян та індивідуального визначення ступеня нужди і провадиться за рахунок:

а) коштів Пенсійного фонду — виплати на прожиття (крім виплат, зазначених у підпункті «б» цього пункту);

б) коштів місцевих бюджетів — виплати на оплату житла, комунальних послуг, електроенергії та придбання і доставку палива, а також виплати на прожиття громадянам, які одержують пенсії відповідно до Закону України «Про пенсійне забезпечення військовослужбовців та осіб начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ» або соціальні пенсії.

3. Рекомендувати місцевим державним адміністраціям, органам місцевого та регіонального самоврядування:

розглянути питання про введення у межах можливостей регіонів мінімальних гарантованих норм на продукти і товари першої необхідності для забезпечення ними громадян з мінімальними доходами, а також надання цим громадянам разових грошових виплат та короткотермінових безпроцентних позик на невідкладні потреби;

для гарантованого нормованого забезпечення одиноких непрацездатних громадян через територіальні центри, відділення соціальної допомоги на дому розширити в кожному районі мережу спеціалізованих закладів торгівлі, громадського харчування, підприємств побутового обслуговування населення;

вжити термінових заходів до забезпечення районних, міських відділів соціального захисту населення автотранспортом, паливно-мастильними матеріалами та необхідними приміщеннями для створення належних умов праці.

4. Міністерству соціального захисту населення, Міністерству праці та Міністерству фінансів розробити і в двотижневий термін затвердити положення про порядок призначення і виплати допомоги, передбаченої цією постановою.

5. Визнати такими, що втратили чинність:

постанову Кабінету Міністрів України від 9 грудня 1992 р. № 691 «Про цільову грошову допомогу громадянам з мінімальними доходами» (ЗП України, 1992 р., № 12, ст. 299);

пункт 3 постанови Кабінету Міністрів України від 26 січня 1993 р. № 46 «Про заходи у зв'язку з підвищенням мінімального розміру заробітної плати».

Прем'єр-міністр України
Л. КУЧМА
Міністр Кабінету Міністрів України
В. ПУСТОВОЙТЕНКО

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про звіт про роботу Національного банку України, баланс його діяльності і зведений баланс банківської системи держави та розподіл прибутку Національного банку України за 1992 рік

У відповідності з статтею 20 Закону України «Про банки і банківську діяльність» Верховна Рада України постановляє:

1. Взяти до відома звіт про роботу Національного банку України, баланс його діяльності і зведений баланс банківської системи держави за 1992 рік.

2. Затвердити розподіл прибутку Національного банку України за 1992 рік згідно з додатком.

Голова Верховної Ради України
І. ПЛЮЩ

м. Київ,
21 травня 1993 року.

БАЛАНС
Національного банку України на 1 січня 1993 року
(в млн. укр. крб.)

АКТИВ

Найменування статей	Сума
1. Грошові кошти	1472
2. Іноземна валюта	16444
3. Доро оцінні метали	649
4. Залишок коштів на коррахунках комерційних банків	1630224
5. Кредити, надані Мінфіну України	329700
6. Кредити, надані іншим банкам	368363
7. Міждержавний кредит	120500
8. Кредити, надані підприємствам, організаціям і громадянам	541267
9. Міждержавні розрахунки з країнами рублевої зони	147591
10. Внутрішній державний борг	880432
11. Кошти в розрахунках	15088615
12. Основні фонди	4582
13. Відвернені кошти за рахунок прибутку	34603
14. Інші активи	9079
БАЛАНС	19173521

ПАСИВ

Найменування статей	Сума
1. Гроші в обігу	667835
2. Статутний фонд	1500
3. Резервний фонд	1500
4. Спеціальні фонди	33269
5. Кошти фонду регулювання кредитних ресурсів	114321
6. Фонд створення валютних резервів	15214
7. Іноземна валюта	8339
8. Залишки коштів на коррахунках комерційних банків	1197717
9. Кошти на розрахункових рахунках підприємств, організацій, громадян	4807
10. Залишки коштів на коррахунках держав рублев. зони	699638
11. Кредити, отримані від центральних банків інших держав	2100
12. Депозити підприємств і громадян	1914
13. Кредити, отримані від інших банків	126569
14. Кошти в розрахунках	16092956
15. Прибуток банку	174030
16. Інші пасиви	12912
БАЛАНС	19173521

Зведений баланс банківської системи України на 1 січня 1993 року
(в млн. укр. крб.).

АКТИВ

Найменування статей	Сума
1. Грошові кошти	20466
2. Валютні кошти	684903
3. Дорогоцінні метали	649
4. Кошти на резервному рахунку в Національному банку України	157911
5. Залишок коштів на коррахунках	2896807
6. Вкладення в цінні папери	2883
7. Кредити, надані Міністерству фінансів України	329700
8. Кредити, надані іншим банкам і філіям	773187
9. Міждержавний кредит	120500
10. Кредити, надані підприємствам, організаціям, орендарям і громадянам	3243699
11. Кредити, надані іноземним банкам	1275
12. Внутрішній державний борг	880432
13. Міждержавні розрахунки з країнами рублевої зони	157371
14. Кошти, вкладені в спільну господарську діяльність	1123
15. Операції по факторингу	67258
16. Кошти в розрахунках	21265475
17. Основні фонди	23818
18. Відвернені кошти за рахунок прибутку	150641
19. Інші активи	68252
Баланс	30846350

ПАСИВ

Найменування статей	Сума
1. Гроші в обігу	667835
2. Статутний фонд	50551
3. Резервні фонди	25840
4. Інші фонди	92476
5. Валютні кошти	610771
6. Кошти фонду регулювання кредитних ресурсів	114321
7. Фонд створення валютних резервів	15214
8. Залишки коштів на коррахунках	2257763
9. Кошти на розрахункових рахунках підприємств, організацій і громадян	1665088
10. Кредити, отримані від Національного банку під цільові програми	62659
11. Розрахунки з країнами рублевої зони	709960
12. Кредити, отримані від інших банків	497222
13. Довгострокові кредити, отримані від іноземних держав	213287
14. Депозитні рахунки підприємств і громадян	440817
15. Кредити, отримані від центральних банків інших держав	21000
16. Кошти в розрахунках	22584102
17. Прибуток	302531
18. Інші пасиви	514913
Баланс	30846350

Вноситься Комісією з питань АПК

ПРОЕКТ

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

ПРО ПЛАН ПЕРШОЧЕРГОВИХ ЗАХОДІВ ДЛЯ ЗАПОБІГАННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ КАТАСТРОФИ

1. План першочергових заходів для запобігання економічної катастрофи в цілому схвалити.

2. Кабінету Міністрів відповідно до змісту і послідовності заходів внести на розгляд Верховної Ради пропозиції щодо конкретних дій виконавчої влади та їх законодавчого забезпечення.

3. Головам постійних комісій А. В. Печерову, М. М. Попову, А. Г. Чепурному, М. П. Білоблоцькому, М. В. Науменку, В. П. Лемішу, О. П. Коцюбі, Ю. В. Кондратьєву забезпечити участь комісій в розробці дій Уряду та відповідних нормативних актів. Подати в тижневий строк Президії Верховної Ради графік їх розгляду на пленарних засіданнях.

Всім постійним комісіям включитися в цю роботу в межах компетенції та функціональних обов'язків.

4. Запропонувати Президенту України Л. М. Кравчуку вжити термінові заходи для боротьби з корупцією, спекуляцією, передбачені п. 1 плану, спрямувати зусилля дипломатичних служб та інших державних органів для зовнішнього сприяння реалізації схваленого плану. Внести пропозиції щодо заміни посадових осіб (котрі затверджуються або погоджуються Верховною Радою), не згодних з запропонованими заходами.

5. Президії Верховної Ради України щотижня розглядати хід реалізації плану, інформуючи про це населення України.

Голова Верховної Ради України

ПЛАН ПЕРШОЧЕРГОВИХ ЗАХОДІВ ДЛЯ ЗАПОБІГАННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ КАТАСТРОФИ

1. Заборонити спекуляцію товарами, виробленими на державних підприємствах, та вивіз їх за кордон зверх обсягів, передбачених державними угодами та квотами. Встановити сувору відповідальність за факти корупції та інші зловживання службовим становищем, за фінансові маніпуляції з участю банків.

2. Захистити споживчий ринок. Здійснити інвентаризацію товарних ресурсів, визначити їх обсяги для реалізації населенню. Спланувати розподіл основних товарів за соціально мінімальними нормами і фіксованими цінами та під контролем трудящих.

3. Ввести регулювання цін і заробітної плати, збалансувати останню з обсягом товарного насичення. Тимчасово зафіксувати розмір зарплати (в цінах і зарплаті врахувати проіндексовані основні та оборотні фонди, вартість землі).

4. Оголосити тимчасовий мораторій на приватизацію. Перевірити законність попередніх актів приватизації.

5. Здійснити реформу банківської системи. Встановити контроль НБ за діяльністю комерційних банків аж до права їх закриття при порушенні правил банківських операцій і підриві грошової одиниці.

Створити державно-кооперативний селянський банк.

6. Захистити вітчизняного товаровиробника гранично високим митним тарифом на імпортні автомобілі, напої, тютюнові вироби, спиртне, жувальну гумку та деякі інші товари. Встановити пільгові тарифи на комплектуючі вироби і товари, необхідні для виробництва, зокрема засоби захисту рослин, селекційний матеріал, технологічні лінії для переробки сільгосппродукції та випуску ліків.

До введення такого порядку передбачити державну монополію зовнішньої торгівлі.

7. Забезпечити валютне регулювання, розпочавши його з категоричної заборони ходіння чужих грошей (під загрозою суворої кари) та встановленням реального курсу валют.

8. Провести конфіскаційну (щодо нетрудових доходів) грошову реформу. Визначитися з компенсацією вкладів (під гарантії держави).

9. Змінити державну кредитну політику, стимулюючи розвиток і підвищення ефективності виробництва.

Сприяти відновленню економічних зв'язків в межах СНД, не допускаючи залежної від сусідніх держав внутрішньої політики.

10. Застабілізувати на п'ять років принципи податкової політики, головними з них вважаючи стимулювання виробництва товарів, ясність, звільнення ініціативи, придатність для державного контролю. Проінвентаризувати систему пільгового оподаткування.

11. Переглянути соціальні програми, забезпечити їх реалізацію на рівні мінімальних норм.

12. Переглянути бюджет, зменшивши його витратну частину за рахунок скорочення адміністративного апарату, ліквідації Національної гвардії, непрофільних структур у Збройних Силах, витрат в різноманітних інститутах державного та господарського управління.

Підготувати проект бюджету на 1994 рік до жовтня ц. р.

Пишемо нову Конституцію України

ЗІ ШПАЛЬТ ГАЗЕТ—ДО ПРОЕКТУ

За матеріалами обговорення проекту нової Конституції України у пресі

Центральна наукова бібліотека АН України імені Вернадського на основі певної методики і програми обробки матеріалів узагальнила газетні публікації, систематизувала їх у вигляді, придатному для подальшої роботи над проектом Основного Закону. З липня по жовтень 1992 року проаналізовано близько 1000 статей, відгуків, коментарів та інших матеріалів, опублікованих у 103 виданнях. Серед центральних газет безперечний пріоритет належить «Голосу України» (37 матеріалів) та «Демократичній Україні» (17). Значну кількість публікацій містять інші центральні, обласні, міські й районні газети.

Автори публікацій торкалися практично всіх положень проекту. Загалом у пресі було висловлено 4777 зауважень і пропозицій до 258 статей проекту Конституції.

Заслуговує на увагу, насамперед, той факт, що не було жодної публікації, де б у прямій формі пропагувалась ідея реставрації Союзу РСР або утворення нового об'єднання колишніх республік Союзу на тих же засадах.

Особливу увагу викликали у громадськості кілька великих блоків питань. Насамперед, принципове положення розділу 1 «Засади конституційного ладу», зокрема визначення України як демократичної, правової, соціальної держави. Зазначалось, що передчасно конституювати правовий характер нашої держави, а також пропонувалося підкреслити її соціальну орієнтованість. Лунали пропозиції і вимоги визначити Україну як соціалістичну республіку. Щодо передчасного визначення України як правової держави, то певною мірою критика справедлива, оскільки це означає не тільки декларування всієї сукупності принципів правової держави у Конституції, а й їх реалізацію в реальних суспільних відносинах. Однак робоча група Конституційної комісії виходила з того, що втілення в життя Конституції саме і означатиме побудову правової держави. А стосовно визначення України як соціалістичної республіки, то підхід був такий: у Конституції не слід закріплювати будь-яку ідеологію як державну.

Понад 80 пропозицій і зауважень стосувались необхідності заміни поняття «народ України» на «український народ». У доопрацьованому за результатами всенародного обговорення проекті Конституції це враховано. Причому поняття «український народ» не ототожнюється лише з українцями, тобто це поняття враховує не лише національність. Воно є родовою ознакою всіх громадян України як держави. Тим самим закладаються правові передумови і для формування єдиної української нації.

Відносно велика питома вага газетних публікацій припадає на статтю проекту, яка визначає єдине громадянство України. Найбільше уваги цим питанням приділили газети «Макеевский рабочий» (міська газета), «Луганська правда», «Наша газета» (видання Рад народних депутатів Луганської області), «Время» (харківська обласна газета). Більшість з тих, що з цього приводу висловились, вважають за необхідне встановити подвійне громадянство. У цьому зв'язку слід зазначити, що світова практика здебільшого не допускає подвійного громадянства, яке суперечить самій природі цього інституту. Країни намагаються шляхом укладання міжнародних угод уникнути подвійного громадянства, яке виникає проти волі держави в результаті міграції населення, укладання шлюбів з іноземцями, колізій між національним законодавством. Адже за подвійного громадянства створюється величезна кількість політичних, економічних і правових проблем як для держави, так і для самого громадянина. Це передусім стосується реалізації політичних прав громадянина і певних обов'язків перед державою.

Майже кожна п'ята публікація порушувала питання про необхідність в Конституції положення про державну мову, яке було вилучене з проекту на одному з засідань Конституційної комісії. В доопрацьованому варіанті це положення відновлене. Українську мову визначають як державну. Встановлено також, що в місцях компактного проживання однієї або декількох національних груп поряд з державною мовою може функціонувати як офіційна мова, прийнятна для більшості населення даного населеного пункту.

Чи не найбільше пропозицій і зауважень стосувалося соціально - економічних прав громадян України. Особливо активно з цих питань висловлювались пенсіонери, представники інших соціально незахищених груп, відповідні громадські організації. Вони висловлювались за гарантування прав на працю, освіту, житло, охорону здоров'я, соціальне забезпечення.

Щодо територіального устрою і територіальної організації влади в Україні, загалом, за переважної схильності до унітарного устрою України, чимало авторів публікацій, а також представників органів влади на місцях, політичних партій висловилися за необхідність децентралізації влади, розширення повноважень її місцевих органів, надання органам місцевого самоврядування всіх прав з управління місцевими справами. Негативні відгуки дістало положення ст. 197 проекту про те, що державний виконавчий орган і обласного, і районного рівнів виведені з-під впливу населення, оскільки не обираються ним безпосередньо. Відлуння дискусій щодо правового статусу представників Президента України в областях і районах, перерозподіл повноважень між державними органами влади на місцях і органами самоврядування позначилось і під час обговорення проекту Конституції.

У доопрацьованому проекті враховано ці зауваження. Територіальна організація влади ґрунтується на засадах її децентралізації. Областям надаються широкі нормотворчі повноваження. Наповнюється реальним змістом місцеве самоврядування (на рівні міст, районів, селищ і сіл). У той же час передбачається створення вертикальних зв'язків по лінії виконавчої влади з метою досягнення її ефективності, запобігання сепаратистським тенденціям. Глава виконавчої влади на рівні області обиратиметься, за проектом, безпосередньо населенням і підпорядковуватиметься Кабінету міністрів і Президенту України. В цілому виконавча влада в області підзвітна представницькій владі.

Питаннями, що прикували до себе увагу неспеціалістів, були кількісний склад вищого законодавчого органу України, його структура і назва. Причому слід підкреслити, що практично одностайно висловлювалась пропозиція про певне скорочення кількості народних депутатів України (до 150—200), а також створення однопалатного парламенту. Для більшості з тих, хто висловився з останнього питання, аргументи про доцільність створення двопалатного парламенту не були переконливі. Щоправда, створення другої палати в обговорюваному проекті не пов'язувалось із перетворенням цієї палати в орган територіального представництва, що істотно змінює ситуацію. Здебільшого йшлося лише про громіздкість двопалатного парламенту, ускладнення законотворчого процесу, бюрократизацію порядку прийняття законів.

Незважаючи на невеликий за обсягом розділ «Державні символи» (всього 6 статей), йому присвячено чимало публікацій. Особливо це стосується статей про Державний прапор, Державний герб і Державний гімн. Так, з 27 авторів, котрі висловилися з приводу Державного прапору України, приблизно третина схвалює запропонований проектом Державний прапор, близько половини вважає за потрібне доповнити його червоним кольором. Є й зовсім оригінальні пропозиції, скажімо, на полотнищі використати символ древніх слов'ян Київської Русі — Сонце (Ярило). З приводу запропонованого Державного гімну позиції авторів публікацій такі: з 23-х 13 висловилися за запропонований проектом його варіант, решта — проти. Щодо Державного герба співвідношення таке: 8 — за, 13 — проти, решта — за різноманітні комбінації, включаючи поєднання тризуба із серпом і молотом.

Зовсім невелика кількість положень проекту не спричинила дискусій у пресі: заборона видання громадянина іноземній державі (ст. 16), заборона монополістичної діяльності (ст. 76), визнання сім'ї основним соціальним осередком суспільства (ст. 84), обов'язковість виконання законів України на території Республіки Крим (ст. 113), а також положення, пов'язані із законодавчим процесом, окремими повноваженнями Президента.

Незважаючи на те, що Конституція — політико-правовий документ, активність вчених і практиків-юристів була невисока. Таких виступів у центральних газетах налічується разом 30 (з них 14 припадає на «Голос України»), в обласних — 97, міських і районних — 42. Доводиться, на жаль, також констатувати, що дуже рідко центральні газети публікували думки з приводу проекту Конституції представників сфери сільського господарства, робітників, спеціалістів народного господарства. Втім, всенародне обговорення проекту нової Конституції України, в тому числі і в пресі, дало змогу виявити ставлення до нього значної частини громадян України і, безсумнівно, значно поліпшити проект Конституції на підставі їхніх конструктивних зауважень і пропозицій.

Анатолій ЗАЄЦЬ,
головний науковий консультант Секретаріату Верховної Ради України, член робочої групи Комісії з розробки нової Конституції України, кандидат юридичних наук;

Ніла ТАНАТАР,
завідувачка лабораторією прогнозно - аналітичної бібліометрії Центральної наукової бібліотеки АН України.

Розбудова динамічної, орієнтованої на інтереси людини, ринкової економіки, яка здійснюється нині в Україні, неможлива без відповідних механізмів соціального захисту населення. Досвід розвинутих країн свідчить, що такі механізми надійно захищають працівника від основних факторів соціального ризику: тимчасової або постійної втрати працездатності, безробіття, нещасного випадку на виробництві тощо. Основою їх ідеї є обов'язкове соціальне страхування у поєднанні з державною допомогою.

Основні принципи і конкретні напрями реформи системи соціального забезпечення України з урахуванням світового досвіду, важкої спадщини і реалій нашого життя і має визначити Концепція соціального забезпечення, проект якої пропонуємо читачам. Його вже схвалив Кабінет міністрів України і вирішив подати на розгляд Верховній Раді.

Оскільки реформа соціального забезпечення стосується конституційних прав громадян України, її основні положення мають стати предметом найширшого обговорення. З цією метою Комісія Верховної Ради у справах ветеранів, пенсіонерів, інвалідів, репресованих, малозабезпечених і воїнів-інтернаціоналістів, Кабінет міністрів, громадські об'єднання вирішили провести міжнародну конференцію «Соціальний захист населення України в умовах переходу до ринкових відносин».

Проект Концепції, що має стати в центрі роботи конференції, подано на експертний розгляд провідним спеціалістам — науковцям і практикам, що мають значний досвід з питань соціального страхування і забезпечення у ряді країн Європи.

Проте важливість піднятих питань не дозволяє обмежитись навіть найкомпетентнішою думкою спеціаліста. Тому звертаємося до читачів «Голосу України» з проханням взяти участь в обговоренні цього документа, надсилати свої конкретні пропозиції до Комісії. Ваша участь може зробити суттєвий внесок у пошук найкращих шляхів реформування системи соціального забезпечення і страхування громадян України.

Микола НАУМЕНКО, голова Комісії Верховної Ради України у справах ветеранів, пенсіонерів, інвалідів, репресованих, малозабезпечених і воїнів-інтернаціоналістів.

КОНЦЕПЦІЯ СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАСЕЛЕННЯ УКРАЇНИ

Після проголошення незалежності України розпочато створення національної системи соціального забезпечення населення.

Закладаються основи правової і нормативної бази соціального забезпечення населення, вироблено механізми, які, виходячи з реальних можливостей економіки, забезпечують дотримання державних гарантій щодо:

реалізації прав громадян на працю і на допомогу по безробіттю;

оплати праці та мінімального розміру заробітної плати;

підтримання життєвого рівня населення шляхом перегляду мінімальних розмірів основних соціальних гарантій в умовах зростання цін на споживчі товари і послуги;

надання державної допомоги, пільг та інших видів соціальної підтримки малозабезпеченим громадянам і сім'ям, які виховують дітей;

матеріального забезпечення у разі досягнення пенсійного віку, тимчасової чи постійної втрати працездатності, втрати годувальника тощо.

Реалізація та фінансування заходів діючої системи соціального забезпечення населення спираються переважно на державне управління і забезпечення. Це справляє враження їх безплатності, породжує утриманські настрої та вимоги збільшення видатків з бюджету на соціальні виплати.

За останні роки питома вага виплат на соціальні потреби у валовому національному продукті підвищилась майже вдвічі, що стало однією з причин незбалансованості державного бюджету, посилення інфляційних процесів.

Поглиблення економічної реформи, насамперед рівноправне існування різних форм власності, свобода підприємництва, вільний вибір виду зайнятості, лібералізація цін, регулювання оплати праці через тарифні угоди створюють принципово нову соціально-економічну ситуацію і викликають необхідність вироблення адекватного механізму соціального забезпечення населення.

Система соціального забезпечення населення повинна будуватися таким чином, щоб не породжувати зрівнялівки і утриманських настроїв при розподілі та споживанні життєвих благ, не послаблювати дієвості мотивів і стимулів до праці, а створювати умови для їх найповнішого виявлення.

В основу реорганізації діючої системи соціального забезпечення необхідно покласти такі головні принципи:

1. Соціальне забезпечення поширюється тільки на громадян, які працюють за наймом, членів їхніх сімей та непрацездатних осіб.

На громадян, які самостійно забезпечують себе роботою, включаючи підприємців, осіб, зайнятих творчою діяльністю, членів кооперативів, фермерів, поширюються лише ті соціальні гарантії, у фінансуванні яких вони беруть участь.

2. Диференційований підхід до різних соціально-демографічних груп населення залежно від ступеня їх економічної самостійності, працездатності, можливостей підвищення рівня матеріального добробуту.

В умовах ринкової економіки джерелом підвищення добробуту громадян має стати ефективна праця, трудова активність та підприємницька ініціатива. Тому для працездатної частини населення пріоритетне значення має захист їхніх основних прав у галузі праці в умовах різних форм власності та соціальне страхування на випадок втрати роботи, при досягненні пенсійного віку, тимчасовій чи постійній втраті працездатності.

Для непрацездатних громадян гарантується матеріальне забезпечення та соціальне обслуговування за рахунок соціального страхування і виплат з державного та місцевого бюджетів.

Як для працездатних, так і для непрацездатних громадян забезпечується диференційована за групами населення підтримка рівня їх доходів в умовах інфляційних процесів.

3. Перерозподіл економічної відповідальності за реалізацію соціальних гарантій між державою, підприємствами і громадянами.

Держава має забезпечувати за рахунок бюджетних коштів лише мінімально гарантований рівень медичного, культурного, побутового і соціального обслуговування населення і насамперед найменш соціально захищених громадян. У зв'язку з роздержавленням і приватизацією житлово-комунального господарства, закладів освіти і культури соціальні гарантії громадян на послуги цих галузей визначатимуться відповідними актами законодавства.

4. Визначення рівня соціальних гарантій на підставі соціальних нормативів. Найважливіші нормативи — рівень прожиткового мінімуму, мінімальні розміри заробітної плати і пенсій, а також розміри соціальної допомоги повинні затверджуватись державою.

5. Відповідність форм соціального забезпечення населення ступеню розвитку ринкових відносин в економіці.

Цим принципам найбільш відповідає система конкретних форм соціального забезпечення населення, що включає:

матеріальне забезпечення шляхом соціального страхування у разі безробіття, тимчасової або постійної непрацездатності;

соціальну допомогу непрацездатним і малозабезпеченим громадянам;

підтримання рівня життя в умовах зростання споживчих цін;

компенсації і пільги громадянам, які потерпіли від техногенно-екологічних та природних катастроф.

СОЦІАЛЬНЕ СТРАХУВАННЯ

Соціальне страхування є джерелом матеріального забезпечення громадян у разі безробіття, захворювання, нещасного випадку, а також у старості. Відповідно до цього запроваджуються такі самостійні види соціального страхування:

страхування на випадок безробіття;

медичне страхування;

страхування від нещасного випадку на виробництві;

пенсійне страхування.

Соціальне страхування незалежно від сфери його застосування повинно спиратися на такі загальні принципи:

обов'язковість соціального страхування всіх працюючих за наймом;

забезпечення для осіб, зайнятих підприємницькою, творчою діяльністю, фермерів, членів кооперативів права вибору щодо участі в обов'язковому і добровільному страхуванні;

добровільність страхування для осіб, які підлягають обов'язковому соціальному страхуванню з метою одержання додаткового чи підвищеного рівня матеріального забезпечення;

обов'язковість фінансової участі застрахованих осіб у формуванні страхових фондів (за виключенням страхування від нещасного випадку на виробництві), що є головною умовою одержання права на соціальні виплати, їх диференціації в окремих видах соціального страхування;

рівноправність усіх застрахованих осіб стосовно зобов'язань щодо фінансування витрат і одержуваних в результаті цього прав і гарантій;

особливий порядок фінансування страхових фондів, що забезпечує автоматичне відтворення коштів на виплати по соціальному страхуванню. З цією метою трудящі та підприємства (підприємці) сплачують страхові внески, розміри яких встановлюються у відсотках до заробітної плати (коштів на оплату праці);

державна гарантованість виплат по соціальному страхуванню;

автономність управління діяльністю фондів соціального страхування на принципах соціального партнерства під контролем держави.

Система обов'язкового соціального страхування базується на принципах солідарності, за яким здійснюється перерозподіл коштів від працездатних непрацездатним, від здорових хворим, від працюючих безробітним тощо. При цьому трудящі відраховують частину свого заробітку на пенсії, медичне обслуговування та на утримання безробітних під зобов'язання держави, яка гарантує їм, що при настанні старості, у разі інвалідності наступні покоління громадян робитимуть відрахування на їх утримання або утримання їхніх сімей.

Щодо відрахувань коштів, що спрямовуються на допомогу сім'ям з дітьми, то ці відрахування також зумовлюються інтересами трудящих, оскільки йдуть на підтримку тих, хто у майбутньому повинен здійснювати їх забезпечення.

СТРАХУВАННЯ НА ВИПАДОК БЕЗРОБІТТЯ

Для захисту громадян від безробіття на державному і місцевому рівнях утворюється Фонд сприяння зайнятості населення за рахунок страхових внесків підприємств, громадян і надходжень із державного та місцевих бюджетів, а також добровільних надходжень від підприємств і громадян.

Кошти фонду спрямовуються на фінансування організації професійної орієнтації населення, професійного навчання вивільнюваних працівників і безробітних, сприяння їх працевлаштуванню та виплату допомоги на випадок безробіття, організацію додаткових робочих місць, утримання працівників державної служби зайнятості та інших витрат, пов'язаних із соціальним захистом прав громадян на працю.

МЕДИЧНЕ СТРАХУВАННЯ

Медичне страхування забезпечує право працюючих громадян та членів їхніх сімей на кваліфіковане медичне обслуговування, матеріальне забезпечення у разі захворювання та інших випадках.

Фонд медичного страхування утворюється за рахунок страхових внесків підприємств та громадян, а також благодійних внесків громадян і підприємств, кредитів банків, інших кредиторів та інших джерел, формування яких не заборонено законодавством України.

За рахунок коштів фонду фінансуються:

медична допомога;

лікування в медичних закладах;

допомога у разі тимчасової непрацездатності у зв'язку з хворобою;

допомога по догляду за хворою дитиною;

допомога по вагітності і пологах;

допомога по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку;

санаторно-курортне лікування та відпочинок;

допомога на поховання (крім поховання пенсіонерів);

медична допомога і лікування незастрахованих осіб у випадках, передбачених законодавством.

СТРАХУВАННЯ ВІД НЕЩАСНИХ ВИПАДКІВ НА ВИРОБНИЦТВІ

Фонд страхування від нещасних випадків на виробництві утворюється за рахунок страхових внесків підприємств, розмір яких диференціюється залежно від ступеня ризику для здоров'я.

Кошти фонду спрямовуються на:

виплату пенсії по інвалідності у зв'язку з нещасним випадком, професійним захворюванням на виробництві;

виплату допомоги в разі тимчасової непрацездатності у зв'язку з нещасним випадком на виробництві, професійним захворюванням, відшкодування збитків, завданих працівникові каліцтвом або іншим ушкодженням здоров'я, пов'язаним з виконанням ним трудових обов'язків, а також на виплати особам, які мають право на відшкодування збитків, у разі втрати годувальника у зв'язку з нещасним випадком на виробництві;

заохочення підприємств за систематичне зниження рівня або відсутність виробничого травматизму, професійних захворювань.

ПЕНСІЙНЕ СТРАХУВАННЯ

Пенсійний фонд утворюється за рахунок страхових внесків підприємств та громадян. З нього здійснюються виплати:

трудових пенсій за віком, за вислугу років, по інвалідності та в разі втрати годувальника (крім пов'язаних з нещасним випадком на виробництві, професійних захворювань);

допомоги на поховання пенсіонерів.

Удосконалюватиметься механізм визначення розмірів пенсій насамперед залежно від тривалості сплати страхових внесків та вкладу працівників протягом всієї трудової діяльності, запроваджуватиметься приватне пенсійне страхування.

СОЦІАЛЬНА ДОПОМОГА НЕПРАЦЕЗДАТНИМ І МАЛОЗАБЕЗПЕЧЕНИМ ГРОМАДЯНАМ

На відміну від соціального страхування соціальна допомога надається не «за правом, а на розсуд», що надають її з урахуванням існуючих в суспільстві критеріїв для призначення допомоги. Вона охоплює окремі види забезпечення, які практично неможливо здійснити за принципами соціального страхування. Соціальна допомога надається найменш захищеним категоріям населення в індивідуальному порядку після перевірки наявності у них засобів для існування за рахунок асигнувань з державного та місцевих бюджетів.

У наступні роки залишаються нині діючі форми соціальної допомоги:

надання грошової допомоги, пільг сім'ям, що виховують дітей;

надання натуральної допомоги, малозабезпеченим громадянам (забезпечення безплатними обідами, одягом і паливом, пільгами щодо оплати транспорту, житла тощо);

обслуговування пенсіонерів, інвалідів, одиноких непрацездатних громадян у будинках-інтернатах, територіальних центрах соціального обслуговування пенсіонерів, інвалідів, одиноких непрацездатних громадян відділеннями соціальної допомоги вдома при збереженні часткової участі держави у фінансуванні їх діяльності;

соціальні пенсії для осіб, які не мають права на трудову пенсію.

Поступово збільшуватиметься частка коштів місцевих бюджетів у фінансуванні всіх форм соціальної допомоги непрацездатним і малозабезпеченим громадянам.

ПІДТРИМАННЯ ЖИТТЄВОГО РІВНЯ НАСЕЛЕННЯ В УМОВАХ ЗРОСТАННЯ РОЗДРІБНИХ ЦІН

Підтримання життєвого рівня населення забезпечуватиметься цілим комплексом взаємопов'язаних заходів, спрямованих як на стимулювання збільшення виробництва споживчих товарів і послуг, так і на підвищення доходів громадян.

Періодично, залежно від темпів зростання споживчих цін, підвищуватимуться мінімальні розміри заробітної плати, пенсії, а також розміри стипендій, грошової допомоги громадянам з мінімальними доходами.

Посилиться обгрунтованість мінімального розміру заробітної плати шляхом визначення його з урахуванням рівнів економічного розвитку, продуктивності праці, середньої заробітної плати та вартісної величини мінімального споживчого бюджету.

Зростання доходів населення буде поєднуватися з реалізацією антиінфляційних заходів, регулюванням зростання фондів оплати праці та міжгалузевих співвідношень її рівнів.

КОМПЕНСАЦІЇ І ПІЛЬГИ ГРОМАДЯНАМ, ЯКІ ПОТЕРПІЛИ ВІД ТЕХНОГЕННО-ЕКОЛОГІЧНИХ ТА ПРИРОДНИХ КАТАСТРОФ

Для матеріального забезпечення громадян, які потерпіли від техногенно-екологічних та природних катастроф, утворюються спеціальні фонди за рахунок надходжень із державного і місцевих бюджетів та внесків підприємств, установ, організацій і громадян за забруднення навколишнього природного середовища.

Кошти цих фондів спрямовуються на відшкодування потерпілим громадянам збитків, завданих здоров'ю, та надання їм пільг, передбачених відповідними законодавчими актами.

ЕТАПИ РЕФОРМИ СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАСЕЛЕННЯ

Нині практично неможливо прийняти законодавчі та нормативні акти щодо соціального забезпечення населення, які повністю відповідали б вимогам ринкових відносин, оскільки останні самі поки що перебувають у стадії становлення. Та і суспільна свідомість ще не готова до радикальних змін у системі соціального захисту населення, до відмови від деяких соціальних «завоювань». За таких умов потрібен механізм поступового запровадження нових елементів соціального забезпечення при дотриманні необхідної наступності.

Разом з тим необхідно дотримуватись цілісного підходу до реформи системи соціального забезпечення громадян України.

На першому етапі, що характеризується кризовими явищами в економіці, зберігається діюча система соціального забезпечення. Одночасно посилюється її адресність; уточнюються рівні забезпеченості, за яких людина одержує право на соціальну допомогу, удосконалюються форми надання натуральної допомоги малозабезпеченим громадянам. У цей же час створюються передумови для реформування системи соціального захисту: розробляється проект Основ законодавства про соціальне страхування громадян, удосконалюється управління діяльністю Фонду соціального страхування, започатковується приватне страхування на комерційній основі.

На другому етапі в умовах досягнення стабілізації становища в економіці приймається комплекс актів законодавства і провадяться відповідні організаційно-фінансові заходи щодо здійснення реформи соціального страхування.

Для реалізації цієї Концепції необхідно розробити і прийняти такі законодавчі акти:

Основи законодавства про соціальне страхування громадян;

про добровільне соціальне страхування громадян;

про соціальне страхування громадян на випадок безробіття;

про соціальне страхування громадян на випадок хвороби (медичне страхування);

про соціальне страхування громадян від нещасного випадку на виробництві;

про пенсійне страхування громадян;

про матеріальне забезпечення громадян, що потерпіли від техногенно-екологічних та природних катастроф.

ФУНДАМЕНТ ВАШЕГО БУДУЩЕГО

С 7 июня АКБ «ГРАДОБАНК» начинает продажу сберегательных сертификатов номиналом **100.000, 500.000, 5.000.000, 50.000.000** карбованцев на срок не менее 2-х месяцев.

Вознаграждение выплачивается владельцу одновременно с возвращением вклада в расчете

240%

годовых за все время хранения.

Телефон для справок: 268-34-47

ФУНДАМЕНТ ВАШЕГО БУДУЩЕГО

С 5 апреля по 5 октября 1993 г. на территории Украины производится продажа акций АКБ «ГРАДОБАНК» третьего выпуска.

Общая сумма эмиссии **5.000.000.000** крб., при этом выпускается 2.500.000 акций, которые реализуются и покупаются банком по курсовой стоимости.

Курсовая стоимость акций определяется, исходя из установленного эквивалента (1 акция — 2 доллара США) и **изменения курса карбованца к доллару США.**

Подписка на акции производится пакетами по 10 акций по адресам:

1. г. Киев, ул. Димитрова 1, тел. (044) 227-72-02.
2. г. Киев, ул. Саксаганского 111а, тел. (044) 220-57-06.
3. г. Киев, ул. Крещатик 2.
4. г. Киев, б-р Перова 56, тел. (044) 510-62-57, 512-08-82
5. г. Славутич, ул. Киевский квартал 130, тел. (279) 2-10-22.
6. г. Белая Церковь, ул. Логинова 39/2, тел. (263) 54-581.
7. г. Краматорск, ул. Шкадилова 62, тел. (06264) 4-11-50.
8. г. Черкассы, б-р Шевченко 205, тел. (0472) 45-45-36.

Фирма КАМБИО

ОКАЖЕТ ПОМОЩЬ:
-- в выгодном размещении Ваших свободных денежных средств под гарантию банка или страховой компании
ВАШ ДОХОД -- ОТ 250% ГОДОВЫХ!
Минимальная сумма **50 000 000 крб.**
-- в оперативном поиске кредита
-- в квалифицированном составлении документов для получения кредитов
Услуги посредников вознаграждаются.

в г. Киеве (044) 221-75-71, 221-75-57
тел/факс (044) 274-39-88

Сім видів італійських вин та лікерів зі складу в Києві пропонує СП «Салюте Л.Т.Д.»

Тел. 216-49-88; 216-46-35.

ВЫ ХОТИТЕ ИМЕТЬ ПРЕСТИЖНЫЙ АВТОМОБИЛЬ? Обращайтесь в фирму «ИРИОЛА», и мы решим вашу проблему!

Предлагаем автомобили производства лучших американских фирм. Высочайший комфорт; современный дизайн салона, климат-контроль, круиз-контроль, электрозеркала, электрические стеклоподъемники, электрическая регулировка сиденья, гидроусилитель руля и другое оборудование делают езду на автомобиле легкой и удобной.

Высокое качество сборки, передний привод, автоматическая коробка передач, усиленная подвеска, адаптированная к дорогам СНГ, возможность работы на низкооктановом бензине и обтекаемые формы обеспечивают надежность и экономичность автомобиля. Все автомобили прошли предпродажную подготовку в США. Своим клиентам фирма обеспечивает поставку запчастей в кратчайшие сроки.

Принимаем заказы на поставку с американского рынка новых и бывших в употреблении автомобилей любых марок.

Форма оплаты — любая.

Телефоны: (0562) 44-05-75, 44-06-31, 44-02-16; факс: (0562) 440585.

Рекламное агентство «ДАП-пресс»
(0562) 47-07-21.

Фірма «АКВА-У»

проектуємо
будуємо
вводимо в дію
очисні споруди природних і стічних вод
на всій території СНД

Україна, 266028, м. Рівне, а/с 122
Тел./факс (036-22) 4-00-46, 6-24-12 (з 9.00 до 18.00)
6-12-11, 4-15-06 (після 18.00).

Всього 46 хвилин біля екрана — і ключ від успіху у Вашій кишені! ПТО «Сезон» пропонує відеофільм «Етикет менеджера» на відеокасетах «Панасонік». З питань придбання звертатися за адресою: 252034, Київ, вул. Ярославів вал, 17-в. тел. (044) 228-00-65, факс (044) 229-21-39.

ПОНЕДІЛОК

7 червня

І ПРОГРАМА УТ

16.00 УТН.
16.10 Виступає хореографічний ансамбль «Юність».
16.40 В об'єктиві — Франція. Кінопрограма.
17.10 «Шлях до себе». Майстер, кобзар, бандурист Микола Будник.
18.05 «Французькі українці». Теленарис.
18.50 УТН.
19.00 Чемпіонат України з футболу. «Дніпро» — «Динамо». У перерві — 19.45 Акценти.
20.45 На добраніч, діти!
21.00 УТН.
21.35 Дні культури Франції в Україні. Худ. фільм «Велика дорога».
23.25 УТН.
23.35 Закриття Всеукраїнського фестивалю сучасної та популярної музики «Червона рута». Трансляція з Донецька.

І КАНАЛ «ОСТАНКІНО»

5.30 «Ранок».
7.45 Фірма гарантує.
8.00 Новини.
8.20 Подивись, послухай... «Пригоди капітана Врунгеля».
8.40 «Психодинаміка чародійства». Телевистава для дітей.
10.00 Прем'єра худ. телесеріалу «Горячев та інші». 19 і 20 серії.
11.00 Новини (з сурдоперекладом).
11.20 Що? Де? Коли?
12.20 Гол.
14.00 Новини (з сурдоперекладом).
14.25 Телеміскт.
15.10 «Бджола Майя». Мультфільм.
16.05 Бесіди з єпископом Василієм (Родзянко).
16.20 Зоряний час.
17.00 Новини.
17.25 Технодром.
17.35 Палітра. Пан Великий Новгород.
18.00 Погода.
18.10 Гол.
18.40 Відлуння тижня.
19.10 Прем'єра худ. телесеріалу «Горячев та інші». 19 серія.
19.40 Вечірня казка.
19.55 Реклама.
20.00 Новини.
20.40 Прем'єра худ. телесеріалу «Горячев та інші». 20 серія.
«Нова студія» представляє:
21.10 Прес-клуб.
23.00 Новини.
23.20 Монтаж.
23.40 Здрастуйте.
0.00 Прес-експрес.

ІІ ПРОГРАМА УТ,

ІІІ ПРОГРАМА УТ,

КАНАЛ «РОСІЯ»

10.55 «У смерті дурна слава». Худ. фільм.
13.25 «Сім наречених єфрейтора Збруєва». Худ. фільм.
15.25 Прем'єра док. фільму «Дика природа Америки». (США).
15.55 Там-там-новини.
16.10 ТрансРосефір. Відображення.
16.55 Сусіди по планеті.
17.25 Музичний фільм «Ой, да йшли хлопці з ярмарку».
17.50 Творче об'єднання «Громада» представляє: «Понеділок — день важкий», «Ближче до діла», «Добрий знак», «Острів дуці».
18.45 Київська панорама.
19.05 Візитка. Катерина Вороненко.
19.10 Мультфільм.
19.20 Там, за стіною Німеччина. «Шість кімнат на російській території — Посольство України у ФРН».
19.00 CNN.
20.00 Твої можливості, людино.
20.10 Тільки для чоловіків.
20.40 Світло істини.
20.45 Візитка.
20.50 Худ. фільм «Ще один секрет».
22.30 СІТ-3.
22.40 Німеччина очима «Сіменса». Частина 1.
22.50 Фортуна. Комерційний огляд.
23.00 Джемікс.
23.40 Дивись.
23.55 СІТ-3.

СТУДІЯ ПРОГРАМ «ТЕТ-А-ТЕТ»

14.00 Мультфільми.
14.25 «35 хвилин джазу».
15.00 Худ. фільм «Ігри для дітей шкільного віку». Драма.
16.30 Відеомузика.
18.00 Мультфільми.
18.25 «1000+1 реклама».
18.30 Худ. фільм «Дві стріли». Детектив.
19.55 Відеомузика.
20.05 «1000+1 реклама».
20.10 «КВН по-українськи».
20.50 Худ. фільм «Білі ночі». Гостросюжетна драма.

ВІВТОРОК

8 червня

І ПРОГРАМА УТ

7.00 З сьомої до восьмої.
8.00 Доброго вам здоров'я. Відповіді на листи.
8.35 Наук.-поп. фільм «Кольорові асоціації Марії Банник».
8.50 Для маленької компанії.
9.40 Худ. фільм «Велика дорога».
11.30 Вервиця.
12.00 УТН.
12.10 Знайома і незнайома Баварія. 1 частина.
16.00 УТН.
16.10 Для дітей. «Вулик».
16.40 Програма мультфільмів.
17.35 І слово вироста з любові.
18.15 Фільм-концерт «Міріться, люди, любіться, люди».
19.00 УТН.
19.10 Україна і світ.
19.30 Реклама.
19.35 Депутатський канал.
20.10 «Там, за стіною, Німеччина». Відеофільм.
20.45 На добраніч, діти!
21.00 УТН.
21.30 Спорткур'єр.
21.45 Дні культури Франції в Україні. Худ. фільм «Гра в суть».
23.25 Телефан.
0.10 УТН.

І КАНАЛ «ОСТАНКІНО»

5.00 Новини.
5.20 Ранкова гімнастика.
5.30 «Ранок».
7.45 Фірма гарантує.
8.00 Новини.
8.20 «Ранкова пісенька». Мультфільм.
8.35 Прем'єра худ. телефільму «Просто Марія».
9.20 Прем'єра худ. телесеріалу «Горячев та інші». 21 серія.
9.50 «Людина пацифіди». Наук.-поп. телефільм. 4 серія.
10.50 Прес-експрес.
11.00 Новини (з сурдоперекладом).
11.20 «Капітан Немо». Худ. телефільм. 1 серія.
12.35 «Картина». Худ. телефільм. 1 серія.
14.00 Новини (з сурдоперекладом).
14.25 Діловий вісник.
14.40 Світ грошей Адама Сміта.
15.10 Блокнот.
15.15 «Бджола Майя». Мультфільм.
16.05 Естрадний концерт.
16.15 Узбекистан — наш спільний дім.
17.00 Новини.
17.25 Телеканал «Останкіно» представляє програму «Сторони світу».
17.50 Погода.
17.55 Прем'єра худ телефільму «Просто Марія».
18.40 Назустріч Московському кінофестивалю.
18.55 Тема.
19.40 Вечірня казка.
19.55 Реклама.
20.00 Новини.
20.40 Прем'єра худ. телесеріалу «Горячев та інші». 21 серія.
21.10 Беларусь зустрічає друзів.
22.30 Любов з першого погляду.
23.00 Новини.
23.25 Джазовий калейдоскоп.
0.05 Прес-експрес.
0.15 «Людина пацифіди». Наук.-поп. телефільм. 4 серія.

ІІ ПРОГРАМА УТ, КАНАЛ «РОСІЯ»

11.20 «Лев Толстой». Худ. фільм. 1 серія.
12.40 Селянське питання.
13.00 Вісті.
13.25 «Лев Толстой». Худ. фільм. 2 серія.
14.55 Телебіржа.
15.25 Там-там-новини.
15.40 Студія «Рост». «Сонячний диск». 1 частина.
16.10 ТрансРосефір. Ми тверські.
16.55 Казка для батьків. Від серця до серця.
17.25 Хроніка національної політики. Північнокавказький урок.
17.45 Давайте з'ясуємо
18.00 Як робити гроші.
18.45 Київська панорама.
19.05 «Хіала» інформує.
19.15 Мультфільм «Друзі мої, де ви?».
19.25 Прем'єра худ. телефільму «Санта-Барбара». 176 серія.
20.15 Кримінальна хроніка тижня.
20.30 Студія «Укртелефільм» представляє: «Легенда про небесний камінь». Казка для дітей. 20.50 Публіцистична передача «Стоп».
21.25 Фільм-балет «Алхімік».
21.55 Реклама.
22.00 Вісті.
22.20 Автомить.
22.25 Зірки говорять.
22.30 Спортивна карусель.
22.35 Хокей. Кубок Стенлі. Фінал. 2—3 періоди.

СТУДІЯ ПРОГРАМ «ТЕТ-А-ТЕТ»

14.00 Мультфільм «Думбо».
15.10 Худ. фільм «Ернест у таборі». Комедія.
16.40 Музична пауза.
19.40 Мультфільм.
19.55 «1000+1 реклама».
20.00 Худ. фільм «Раз у раз не виходить». Комедія.
21.15 У майбутнє — з «Пайнет».
21.30 «1000+1 реклама».
21.35 Худ. фільм «Чудовий». Комедія.

СЕРЕДА

9 червня

І ПРОГРАМА УТ

7.00 З сьомої до восьмої.
8.00 Свічадо.
8.50 Зустріч для вас.
9.05 Сім «Я».
9.35 Худ фільм «Гра в суть».
11.15 Знайома і незнайома Баварія. 2 частина.
12.05 УТН.
12.15 Село і люди.
16.00 УТН.
16.10 Танці, танці. Ансамбль «Веснянка».
16.40 Прем'єра наук.-поп. фільму «Мольфар з роду Нечаїв» («Київнаукфільм»).
17.00 Ф. Шопен. Концерт для фортепіано з оркестром фа мажор.
17.35 Акорди.
18.35 Фільм-концерт «Козацький гурт».
19.00 УТН.
19.10 Акценти.
19.25 Дзвони Чорнобиля. Літній відпочинок дітей.
20.10 За і проти.
20.35 На добраніч, діти!
21.00 УТН.
21.30 Спорткур'єр.
21.45 Дні культури Франції в Україні. Худ. фільм «Літо на пологому схилі».
23.25 І знову разом.
0.20 УТН.

І КАНАЛ «ОСТАНКІНО»

5.20 Ранкова гімнастика.
5.30 «Ранок».
7.45 Фірма гарантує.
8.00 Новини.
8.20 Веселі нотки.
8.35 Прем'єра худ. телефільму «Просто Марія».
9.20 Торговий міст.
9.50 «Людина пацифіди». Наук.-поп. телефільм. 5 серія.
10.50 Прес-експрес.
11.00 Новини (з сурдоперекладом).
11.20 «Капітан Немо». Худ. телефільм. 2 серія.
12.25 «Картина». Худ. телефільм. 2 серія.
13.50 «Чуже свято». Мультфільм.
14.00 Новини (з сурдоперекладом).
14.25 Телеміскт.
15.10 Блокнот.
15.15 «Бджола Майя». Мультфільм.
15.40 Хіт-майстер. «50×50».
16.30 Прем'єра мультфільму «Літаючий будинок». (США).
17.00 Новини.
17.25 Телеканал «Останкіно» представляє програму «Знайомі незнайомці».
17.50 Погода.
18.00 Прем'єра худ. телефільму «Просто Марія».
18.45 Мініатюра.
19.00 За Кремлівською стіною.
19.40 Вечірня казка.
19.55 Реклама.
20.00 Новини.
20.40 Меценати.
21.25 Азбука власника.
21.40 Майкл Джексон розповідає...
23.00 Новини.
23.25 Л-клуб.
0.10 Прес-експрес.
0.20 «Людина пацифіди». Наук.-поп. телефільм. 5 серія.

ІІ ПРОГРАМА УТ, КАНАЛ «РОСІЯ»

10.45 Худ. телефільм «Санта-Барбара». 176 серія.
11.35 «Світе тихий».
12.20 Театр одного художника. В. Борисов-Мусатов.
12.40 Селянське питання.
13.00 Вісті.
13.25 Програма «03».
13.55 «Дубровський». Худ. фільм.
15.05 Ази кар'єри.
15.20 Сигнал.
15.35 Там-там-новини.
15.50 Студія «Рост». «Сонячний диск». 2 частина.
16.20 ТрансРосефір. Далекий Схід.
17.05 Християнська програма.
17.35 Пісня для двох. Я. Поплавська та О. Тиханович.
18.00 Гандбол. Відбірковий матч чемпіонату Європи Жінки. Збірна України — збірна Польщі.
19.25 Прем'єра худ телефільму «Санта-Барбара». 177 серія.
20.15 Київська панорама.
20.35 «Хіала» інформує.
20.45 Студія «Укртелефільм» представляє: «Під корінь». Із циклу «Плюс — мінус 60».
21.25 Несподіваний дощ. Телеконкурс шлягеру. ІІ тур.
22.00 Вісті.
22.20 Автомить.
22.25 Зірки говорять.
22.30 Спортивна карусель.
22.35 Екран кримінальних повідомлень.
22.45 На сесії ВР Російської Федерації.
23.15 Баскетбольний огляд
23.45 Вистава на задану тему.

СТУДІЯ ПРОГРАМ «ТЕТ-А-ТЕТ»

14.05 Мультфільми.
14.25 Худ. фільм «Перевірка на дорогах». Драма.
19.10 Мультфільм.
19.25 «1000+1 реклама».
19.30 Худ. фільм «Чи надовго?». Мелодрама.
21.00 «Чом ти не прийшов?».
21.15 «1000+1 реклама».
21.20 Худ. фільм «Предки». Комедія.

ЧЕТВЕР

10 червня

І ПРОГРАМА УТ

7.00 З сьомої до восьмої.
8.00 Французькі українці. Теленарис.
8.50 Клас-юніор-бізнес.
9.50 Кінопроба.
10.50 Фільм-балет «Фея ляльок».
12.00 УТН.
12.10 Худ. фільм «Літо на пологому схилі».
16.00 УТН.
16.10 Для дітей. «Вулик».
16.50 Освітній канал. Фізико-математична школа. До вступних екзаменів з фізики. На всі руки майстер. Ліногравюра.
17.35 Прем'єра фільмів «Зійди на гори київські», «Я з першого погляду в Київ закоханий». («Київнаукфільм»), «Тяжіння», «Укртелефільм», «Укрвідео»).
18.25 Театр Леся Курбаса. «Життя... і смерть... і світле воскресіння...».
19.00 УТН.
19.10 Телерадіоканал «Право».
19.55 Шануймося, друзі. Конкурсно-фольклорна програма.
20.50 На добраніч, діти!
21.00 УТН.
21.30 Спорткур'єр.
21.45 Дні культури Франції в Україні. Худ. фільм «Наречена грецького моряка або льотчика».
22.30 Молодіжна студія. «Гарт».
0.30 УТН.
0.40 Молодіжна студія. «Фантон».

І КАНАЛ «ОСТАНКІНО»

5.00 Новини.
5.20 Ранкова гімнастика.
5.30 «Ранок».
7.45 Фірма гарантує.
8.00 Новини.
8.20 Прем'єра худ. телефільму «Просто Марія».
9.10 У світі тварин (з сурдоперекладом).
9.50 «Людина пацифіди». Наук.-поп. телефільм. 6 серія.
10.50 Прес-експрес.
11.00 Новини (з сурдоперекладом).
11.20 «Капітан Немо». Худ. телефільм. 3 серія.
12.25 «Картина». Худ. телефільм. 3 серія.
13.45 Мультфільм.
14.00 Новини (з сурдоперекладом).
14.25 Телеміскт.
15.15 «Бджола Майя». Мультфільм.
15.40 Між нами, дівчатами...
16.10 Нові імена.
16.50 Технодром.
17.00 Новини.
17.25 ...До шістнадцяти і старші.
18.05 Погода.
18.10 Прем'єра худ. телефільму «Просто Марія».
18.55 Зустріч в Концертній студії Останкіно з письменником В'ячеславом Івановим.
19.40 Вечірня казка.
19.55 Реклама.
20.00 Новини.
20.40 Лотто «Мільйон».
21.10 Худ. фільм «Час бажань».
23.00 Новини.
23.25 Велика прогулянка.
0.05 Прес-експрес.
0.15 «Людина пацифіди». Наук.-поп. телефільм. 6 серія.

ІІ ПРОГРАМА УТ, КАНАЛ «РОСІЯ»

7.55 Мульти-пульти.
10.25 Вистава на задану тему.
11.05 Худ. телефільм «Санта-Барбара». 177 серія.
11.55 Паралелі.
12.10 Вінілові джунглі.
12.40 Селянське питання.
13.00 Вісті.
13.20 Реклама.
13.25 «Заложниця». Худ. фільм.
15.00 Непізнаний Всесвіт.
15.30 Там-там-новини.
15.45 Мульти-пульти.
16.15 ТрансРосефір. Агентство «Кавказ».
17.00 Людина справи.
17.30 М-трест.
17.45 Парламентська година.
18.45 Київська панорама
19.05 Телефільм.
19.25 Прем'єра худ. телефільму «Санта-Барбара». 178 серія.
20.15 Студія «Укртелефільм» представляє: Публіцистична передача «Вихід». 20.50 Фільм-вистава «Прости і помилуй...». 1 серія.
21.55 Реклама.
22.00 Вісті.
22.20 Автомить.
22.25 Зірки говорять.
22.30 Спортивна карусель.
22.35 Хокей. Кубок Стенлі. Фінал.
0.05 Концерт джазової музики.

СТУДІЯ ПРОГРАМ «ТЕТ-А-ТЕТ»

14.05 Мультфільм «Пінokkio».
15.25 Худ. фільм «По головній вулиці з оркестром». Мелодрама.
17.00 Відеомузика.
19.40 Мультфільм «Рікі-Тікі-Таві».
20.00 «1000+1 реклама».
20.15 Худ. фільм «Королівство Кривих Дзеркал». Казка.
21.35 Музична програма.
22.05 «1000+1 реклама».
22.10 Худ. фільм «Страх за містом». Детектив.

П'ЯТНИЦЯ

11 червня

І ПРОГРАМА УТ

7.00 З сьомої до восьмої.
8.00 Молодіжна студія. «Гарт».
9.05 Док. телефільм «Довкола мене цвинтар душ».
9.40 Музична програма.
10.10 Мультфільм «Чарівний ліс».
11.30 Еники-беники.
12.00 УТН.
12.10 Худ. фільм «Наречена грецького моряка або льотчика».
16.00 УТН.
16.10 Три акорди.
16.30 Прем'єра наук.-поп. фільму «Двоє». («Київнаукфільм», «Четвер»).
17.00 Фільм-балет «Легенди зачарованої арфи».
17.30 Синтез. Науково-інформаційна відеопрограма.
18.00 На міжнародному театральному фестивалі «Березіль-93».
19.00 УТН.
19.10 Урядовий вісник.
19.40 Музична класика на екрані.
20.10 Молодіжна студія. «Ділові відомості».
20.40 Реклама.
20.45 На добраніч, діти!
21.00 УТН.
21.30 Спорткур'єр.
21.45 Блага вість з Ріком Реннером.
22.15 Дні культури Франції в Україні. Худ. фільм «Ван Гог».
0.55 УТН.

І КАНАЛ «ОСТАНКІНО»

5.00 Новини.
5.20 Ранкова гімнастика.
5.30 «Ранок».
7.45 Фірма гарантує.
8.00 Новини.
8.20 Фільм — дітям. «Свічка яскрава, мов сонце».
9.30 Клуб мандрівників (з сурдоперекладом).
10.20 Америка з М. Таратутою.
10.50 Прес-експрес.
11.00 Новини (з сурдоперекладом).
11.20 Р. Неш. «Продавець дощу». Фільм-вистава Московського театру ім. К. Станіславського.
13.50 Мультфільм.
14.00 Новини (з сурдоперекладом).
14.25 Бридж.
14.50 Бізнес-клас.
15.10 «Бджола Майя». Мультфільм.
15.35 Музичний прогноз.
16.05 Бесіда з єпископом Василієм (Родзянко).
16.20 Рок-урок.
17.00 Новини.
17.20 Телеканал «Останкіно» представляє програму «За яким законом нам жити?».
17.40 Погода.
17.45 Людина і закон.
18.15 Америка з М. Таратутою.
18.45 Поле чудес.
19.40 Вечірня казка.
19.55 Реклама.
20.00 Новини.
20.40 Людина тижня.
20.55 Прем'єра худ. телефільму «Вогненні манекени». Угорське ТВ.
«ВІД» представляє:
21.45 Політбюро.
22.20 Музобоз.
23.00 Новини.
23.20 Авто-шоу.
23.35 Хіт-конвейєр.
0.35 Прес-експрес.

ІІ ПРОГРАМА УТ, КАНАЛ «РОСІЯ»

7.25 Час ділових людей.
7.55 Антракт. Грає В. Віардо (фортепіано).
8.20 Безшумні лідери.
8.50 Золота шпора.
9.20 Мульти-пульти.
9.35 Біла ворона.
10.20 Концерт джазової музики.
10.50 Дозвілля. ТБ-ательє.
11.05 Худ. телефільм «Санта-Барбара». 178 серія.
11.55 Російська енциклопедія. О. Пушкін і долі російської культури.
12.40 Селянське питання.
13.00 Вісті.
13.20 Реклама.
13.25 Іскція.
14.05 Міжнародний турнір з самбо «Меморіал О. Харлампієва».
14.50 Телебіржа.
15.20 Там-там-новини.
15.35 Студія «Рост». Ми бачимо музику.
16.05 ТрансРосефір. Шляхи і роздоріжжя.
16.35 Димковська іграшка.
16.50 «Неуважний професор». Худ. фільм. 1 серія.
17.45 Парламентська година.
18.45 Київська панорама.
19.05 Студія «Укртелефільм» представляє: Фільм-вистава «Прости і помилуй...». 2 серія. 20.20 Фільм-концерт «Над шатрами місяць як серга».
21.05 К-2 представляє: «Фрак народу».
21.55 Реклама.
22.00 Вісті.
22.20 Автомить.
22.25 Зірки говорять.
22.30 Спортивна карусель
22.35 Вечірній салон.
0.05 Клуб «Жовтий підводний човен». (Ес-ен-сі).

СТУДІЯ ПРОГРАМ «ТЕТ-А-ТЕТ»

14.05 Мультфільм «Пінokkio-2».
19.15 Мультфільм.
19.30 «1000+1 реклама».
19.35 Худ. фільм «Важко бути богом». Фантастика.
21.15 Відеомузика.
21.25 «1000+1 реклама».
21.30 Худ. фільм «Пара тузів у запасі». Бойовик.

Ситуація

«У вашій справі я нічого не розумію...»

Восени минулого року Міністерство освіти України створило центральний спортивний клуб «Гарт». Згідно з тоді ж затвердженим тимчасовим положенням, клуб прийняв під свою егіду всю учнівську молодь — від вихованців дитячих садків до студентів вищих закладів. «Гарту» потрібно було взяти під крило близько 750 дитячо-юнацьких спортшкіл, 10 спортивних інтернатів (перейменованих на училища фізичної культури); у 25 областях, у Києві та Севастополі створити обласні й міські спортклуби, аналогічні центральному; заново налагодити взаємодію з десятками вузівських спортклубів, з сотнями інститутських кафедр фізичного виховання, розробити систему змагань від шкільних і вузівських до всеукраїнських...

Кілька місяців колектив центрального клубу «Гарт» (числиться у ньому 41 працівник), як то кажуть, вдень і вночі тягнув цього воза. І тягнув, відзначимо, без «кучера». Міністерство освіти ніяк не призначало голову центрального спортклубу.

Про людське око, щоправда, оголосили конкурс на вакантну посаду, визначили вимоги до кандидата в начальники «Гарту». Та у Міносвіті, схоже, всерйоз і не збиралися підшукувати людину, яка відповідала б цим вимогам. Стало це ясно, коли в січні цього року було підписано наказ про призначення головою «Гарту» Валерія Олександровича Макушина.

Цікаво, що новий командир був представлений колективові тільки в середині березня, а з'явився він на роботі ще через місяць. Ждав Валерій Олександрович, коли підвідомча організація міцно стане на ноги? Чи засів за літературу, щоб чітко відрізняти бейсбол від баскетболу та ДЮСШ від ШВСМ?

Адже новоспечений керівник ледь не найбільшого на Україні спортивного підрозділу про сутність тієї справи, котрою його поставили командувати, уявлення мав щонайповерховіше. За освітою Макушин учитель фізики, працював директором школи, потім завідуючим Ленінградським райвно Києва.

Під час першої появи в «Гарті» Макушин відверто заявив найближчим підручним, що у спорті, мовляв, нічого не розуміє, але він професіональний управлінець, і тому взявся за гуж. Те ж формулювання, до речі, я почув на травневій нараді в «Гарті», куди запросили керівників обласних клубів. Не посоромився Валерій Олександрович з трибуни оголосити і про те, що у спортивні справи не вникав, бувши заврайвно, «хоча в мої обов'язки це входило». Люди «з місць» спантеличено переглядались і знизували плечима — не доводилося їм ще чути, щоб начальство вголос зізнавалось у повній своїй некомпетентності.

А працівники центрального клубу вже не дивувались: вони встигли взнати ближче «професіонального управлінця». Розписуючись на словах у нерозумінні спортивних проблем, Макушин зовсім не хотів, щоб їх вирішували ті, хто розуміє. На планірках у «Гарті» це проявилося сповна. Причому будь-які заперечення сприймав голова в штики, погрожуючи неслухняним всілякими адміністративними карами.

А неслухняними виявились ледь не всі керівники підрозділів клубу. Зі своїми заступниками, з начальниками відділів «Гарту» Н. Золотаревським, Ю. Роменським, А. Просовським, які багато років пропрацювали в спорті, ставши справжніми професіоналами своєї справи, Макушин одразу опинився «по різні сторони барикад» — вони не захотіли втілювати в життя перші ж його волюнтаристські та малограмотні розпорядження.

Тому жодний працівник «Гарту» в очі не бачив документів, котрі голова клубу готував до важливої травневої наради. А документи ці були, можна сказати, основоположними — Положення про клуб та його структуру. Залучив до їх складання Макушин людей сторонніх. Як і керівники обласних клубів, начальники підрозділів клубу центрального ознайомилися з положенням та пропонованою структурою «Гарту» на самій нараді.

І вхопилися за голову. У структурі не були «зав'язані» обласні клуби, не передбачалися відділи центрального клубу, «зависли» дитячі спортшколи, з положення незрозуміло було, чим же повинен «Гарт» займатися — процесом фізичного виховання чи підготовкою спортивного резерву...

І цими дилетантськими начерками пропонувалося керуватись організації, котра взяла під свою егіду спортивне майбутнє України, мільйони її дітей, підлітків, юнаків?!

Невже треба нам дочекатися, коли «професіональний управлінець», виживши з «Гарту» компетентних спеціалістів фізкультури та спорту (а до цього йдеться), почне здійснювати на практиці свої безглузді адмініде́ї й туманні уявлення про фізичний розвиток підростаючого покоління?

Олександр БАШКАТОВ.

«ЕВІС» — РІВНЯ ЛІДЕРАМ

Першість країни з футболу. Перша ліга. 37 тур. «Приладист» — «Нива» — 2:2, «Прикарпаття» — «Норд-АМ-Поділля» — 2:1, «Металург» — «Десна» — 2:1, «Евіс» — «Автомобіліст» — 4:0, «Артанія» — «Закарпаття» — 2:1, СК «Одеса» — «Скала» — 0:0, «Кристал» — «Нафтовик» — 1:2, «Темп» — «Ворскла» — 2:1, «Поліграфтехніка» — «Сталь» — 2:2, «Шахтар» — Хімік» — 0:2.

Миколаївський «Евіс», погодьтеся, нагадує відмінного велосипедиста, у якого на першій половині дистанції зіпсувалася машина. Довелося ремонтувати її, згаяти час, а потім наздоганяти суперників. Та надолужувати завжди важко. Але футболісти з Миколаєва, яких у другому колі очолив відомий тренер Леонід Колтун, в кожному матчі прагнуть довести, що вони нічим не гірші від тих команд, які претендують на місце у вищій лізі.

От і в цьому турі «Евіс» легко розправився з сумчанами. Причому не даючи суперникові перепочинку з першої і до останньої хвилини: голи забили Бурименко (33), Забранський (50, 73, з пенальті), Полстянов (66).

Очко в Мукачевому втратив одноосібний лідер. Хоча вінничани відкрили рахунок (Овчаренко, 4), закарпатці не знітилися, і Карібов (38) та Зайнуллін (51) вивели «Приладист» уперед. Від поразки гостей врятував Миколаєнко, який зрівняв рахунок на 55-й хвилині.

Не можна сказати, що й «Темпові» легко далася перемога над «Ворсклою», яка завжди грає гідно. Після того як відомий майстер Кондратьєв двічі (28, 32) уразив ворота гостей, вони значно активізувалися. А під завісу зустрічі їхній знаний бомбардир Пиндєєв реалізував пенальті (88).

Просуваються до фінішу за переможним графіком і переслідувачі лідерів. Охтирці виграли в Чорткові — 2:1. У них відзначилися Шуршин (14) і Грачов (87). У переможених гол на рахунку Гамалія (58). А іванофранківці взяли гору вдома над подолянами. Мабуть, прикарпатці після того, як Григорчук на 30 і 55 хвилинах зробив рахунок 2:0, подумали, що справу зроблено. Та поступово гра вирівнялася, і на 80-й хвилині Тимченко скоротив розрив у рахунку. Ситуація загострилася, і господарям довелося понервувати.

Лідирує в турнірі «Нива» — 54 очка, «Темп» має 49, «Нафтовик» і «Прикарпаття» — по 47. Але в охтирців є гра в запасі. Наступний тур гратиметься 5 червня.

А це інформація з Федерації футболу України. Її бюро покарало штрафом у мільйон карбованців і дискваліфікувало умовно до 31 грудня нинішнього року гравця київського «Динамо» Дмитра Топчієва. Підстави суворого вердикту такі: неетична поведінка, брутальні висловлювання і жести на адресу суперника і глядачів під час фінальної гри Кубка України 30 травня 1993 року...

І останнє. Збірна Росії, зігравши в Ісландії проти збірної цієї країни 1:1, здобула путівку на фінальний турнір чемпіонату світу, який пройде наступного року в США.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

СУБОТА 12 червня

І ПРОГРАМА УТ

8.00 УТН.
8.10 Ритмічна гімнастика.
8.30 Наук.-поп. фільм «Школа спектралізму».
9.00 Телетехнотека.
9.20 Телефан.
10.05 І все це телебачення...
12.00 Доброго вам здоров'я.
12.30 Концерт фольк-шоу-гурту «Компроміс».
14.00 Прем'єра наук.-поп. фільму «Бачу тебе, Буковино». («Київнаукфільм», «Четвер»).
14.20 Колиска. Хрещення дитини.
15.00 УТН.
15.10 Мультфільм «Кріт та медицина».
15.40 Душі криниця. Андрій Демиденко.
17.00 Клуб 700. Міжнародна християнська програма.
17.30 Плеяда.
18.30 Наше коло.
19.00 УТН.
19.10 Хроніка МВС.
19.25 Реклама.
19.30 Всесвітній спортивний огляд «Жиллетт».
20.00 Вікно в Америку. Спільна програма «Голосу Америки» і телекомпанії «Уорлднет».
20.30 Рідна мова.
20.45 На добраніч, діти!
21.00 УТН.
21.35 Дні культури Франції в Україні. Худ. фільм «Троє чоловіків та дитина в колисці».
23.15 Арт-майдан.
0.45 УТН.

І КАНАЛ «ОСТАНКІНО»

7.45 «Марафон-15» представляє...
8.10 Автограф по суботах.
8.40 Студія «Резонанс» представляє: «Час спокійного сонця».
9.10 Музичний кіоск.
9.40 Що означають ваші імена?
10.50 Сергій Єсенін. «Россия, мать, прости меня, прости».
11.35 Минуле. Худ фільм «Василь Буслаєв».
13.05 Прем'єра муз. фільму «Всеношна».
14.00 Новини (з сурдоперекладом).
14.25 Прем'єра мультфільму «Принц і русалочка».
14.50 Ультра-сі. Спортивна програма.
15.30 Грай, гармонь.
16.15 Червоний квадрат.
16.55 Чудова сімка.
18.00 Худ. фільм «Вірні друзі».
19.40 Вечірня казка.
19.55 Реклама.
20.00 Новини.
20.40 Ток-шоу «Нова Росія».
21.30 Що? Де? Коли?
22.30 Святковий концерт у Центральному концертному залі «Росія» У перерві — 23.00 Новини, Погода.

ІІ ПРОГРАМА УТ, ІІІ ПРОГРАМА УТ, КАНАЛ «РОСІЯ»

8.20 Пілігрим.
9.05 Свято слов'янської писемності і культури.
9.50 Джентльмени в селі.
10.30 Телеерудит.
10.35 Пісні над Кіжами.
11.20 «Доживемо до понеділка». Худ. фільм.
13.00 Вісті.
13.20 Кроки.
14.05 Музичне приношення.
14.40 Російська енциклопедія. Лампада Сергія.
15.20 К-2 представляє: «Зірки Америки».
15.50 Футбол без кордонів.
16.45 Театральний роз'їзд. «Цей непередбачений Дзекун...». Гастролі Саратовського драмтеатру у Москві.
17.30 Бал у Таврійському.
18.40 «Експоцентр» представляє.
18.45 Київська панорама
19.05 Візитка. Анатолій Бондаренко.
19.10 Мультфільм.
19.20 Німеччина очима «Сіменса». Частина 2.
20.00 Хіт-рік.
20.30 «3×200».
20.45 Худ. фільм «Гордість та забобони».
22.30 СІТ-3.
22.40 Астрологічний прогноз на тиждень.
22.55 Віннер — до...
23.05 Студія «РА»: «Подробиці».
23.30 Віннер — після...
23.45 СІТ-3.
23.50 Худ. фільм «Вбити «Шакала».

СТУДІЯ ПРОГРАМ «ТЕТ-А-ТЕТ»

12.30 Мультфільм «Русалочка».
13.55 Худ. фільм «Застрелити Елізабет». Мелодрама.
15.30 Відеомузика.
18.40 Мультфільми.
19.00 «35 хвилин джазу».
19.35 «1000+1 реклама».
19.40 Худ. фільм «Вечір важкого дня».
21.10 Кіноанонс тижня.
21.20 Прем'єра програми «ПашТЕТ».
21.35 «1000+1 реклама».
21.40 Худ. фільм «Багсі». Гангстерська стрічка.

НЕДІЛЯ 13 червня

І ПРОГРАМА УТ

8.00 УТН.
8.10 Ритмічна гімнастика.
8.30 У неділю вранці.
9.30 Док. фільм «Дзвін Чорнобиля».
10.20 Срібне світло. Чеховські дні в Ялті.
11.35 Концерт лауреатів фестивалю-конкурсу «Молода Україна — Прокоф'єву».
12.50 Худ. телефільм «Д'Артаньян і три мушкетери». 3 серія.
14.00 Зичимо щастя.
15.00 УТН.
15.10 Село і люди.
15.55 На варті.
17.10 Канал «Д».
18.15 Свічадо.
19.00 УТН.
19.25 Спортивна програма. Чемпіонат України з синхронного плавання.
20.00 Чемпіонат України з футболу. «Динамо» — «Зоря-МАЛС». 2 тайм.
20.45 Мультфільм «Літаючий будинок». 24 серія.
21.20 Кінопроба.
22.15 Будьте з нами.
23.25 Спорткур'єр.
23.35 Чемпіонат України з футболу. «Таврія» — «Дніпро».

І КАНАЛ «ОСТАНКІНО»

7.00 Година сили духу.
8.00 Центр.
8.30 З ранку раненько. Прем'єра мультфільму «Денвер — останній з динозаврів».
9.00 Доки всі вдома.
9.30 Тираж «Спортлото».
9.45 Творчість народів світу.
10.15 Військове ревю.
10.45 Прем'єра телефільму для дітей «Пригоди Чорного Красунчика».
11.15 Під знаком «Пі».
12.05 Азбука власника.
13.00 Прем'єра мультфільму «Піф і Геркулес».
13.10 Прем'єра док фільму «Підводна одіссея команди Кусто».
14.00 Новини (з сурдоперекладом).
14.20 Діалог у прямому ефірі.
15.00 Панорама.
15.40 Телелоція.
15.55 Живе дерево ремесел.
16.00 Прем'єра мультфільмів «Каспер і його друзі», «Справжні мисливці за привидами».
16.55 Футбол. Кубок Росії. Фінал. «Торпедо» (Москва)— ЦСКА. У перерві — Новини.
18.50 Погода.
18.55 «Народився з піснею циган».
19.35 Аншлаг. Аншлаг. Сім футів під кілем.
21.45 Спортивний уїк-енд.
22.00 Вокзал мрії. Ю. Башмет.
23.00 Новини.
23.20 «Ранкова зірка» в нічному ефірі.
0.00 Парадиз-коктейль.

ІІ ПРОГРАМА УТ, ІІІ ПРОГРАМА УТ, КАНАЛ «РОСІЯ»

7.00 Вісті.
7.25 Студія «Рост». Добрі молодці.
7.55 Ностальгійні посиденьки.
8.25 Кращі ігри НБА.
9.25 Якщо вам після...
9.55 Ати-бати...
10.25 Кіпрас Мажейка. Репортажі з Південної Африки.
10.55 Публіцистична програма «45».
11.40 Телетеатр Росії. О. Сухово-Кобилін. «Смерть Тарелкіна». 1 серія.
12.40 Шість соток.
13.00 Вісті.
13.20 Не вирубати...
13.35 О. Сухово-Кобилін. «Смерть Тарелкіна». 2 серія.
14.45 Коробка передач.
15.00 XX століття в кадрі і за кадром. Остання російська імператриця.
15.50 У світі тварин.
16.50 Чарівний світ Діснея. «Нові пригоди Вінні-Пуха», «Чорний плащ».
17.45 Вустами маляти.
18.30 Обличчям до столиці.
19.00 Візитка. Олена Косяченко.
19.05 Мультфільми.
20.00 Візитка.
20.20 Чорним по білому.
20.55 Візитка.
21.00 Худ. фільм «Сеньйорита». 7 і 8 серії.
21.55 Візитка.
22.00 Сиди і дивись.
22.10 Світська хроніка.
22.30 СІТ-3.
22.40 Фільмоскоп.
23.20 Опівнічний парад.
23.50 СІТ-3.
23.55 Формула-1. Гран-прі Канади.

СТУДІЯ ПРОГРАМ «ТЕТ-А-ТЕТ»

12.45 Мультфільми.
13.05 Худ. фільм «Гірчиця б'є у ніс». Комедія.
14.40 Відеомузика.
19.05 Мультфільм.
19.25 «1000+1 реклама».
19.30 Худ. гостросюжетний фільм «Ведмідь».
21.05 Кіноанонс тижня.
21.15 Худ. фільм «Одного разу на Заході». Вестерн

ГОЛОС УКРАЇНИ
ЗАСНОВНИК — ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ
ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в. о. заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), І. ГРУШКО, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, Б. СИДОРЕНКО (заст. головного редактора), А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-89-61; 441-89-46; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
⊙ Рукописів не повертаємо.
⊙ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

☆ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
☆ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 846.430.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
1 2 3 4 5 6 7 8 9
Зам. 0311103

1, 3, 4, 5 і 13 сторінки набрано і зверстано в комп'ютерному центрі «Голосу України».